

**'Εναι πρόνοι
πέρασε...**

Ενας χρόνος πέρασε...Σ' αυτόν τον χρόνο «οι γυναίκες σελίδες» προσπάθησαν να παίξουν ένα παιχνίδι.

Το παιχνίδι της παράξενης σχέσης ανάμεσα σε πρόσωπα και πράγματα που μοιάζουν ανάμοια και όμως συνδέονται όλα με μια «άχρωμη» συνεκτική κλωστή, που είναι το νήμα της παράλληλης δράσης και της συμπληρωματικής λειτουργίας που είναι ίσως ένας μικρός μυστηριώδης κρίκος που ενώνει διαφορετικούς χώρους, απόψεις και πρωταγωνιστές και μετατρέπει στάσεις και αντιδράσεις ξεχωριστών αφετηριών σε ενιαία ρεύματα.

Και νοιώθουμε ιδιαίτερη χαρά γιατί πιστεύουμε πως οι «Γ.Σ.» αποτελούν τον καταλύτη που μεταμορφώνει την ποικιλία των καθημερινών μας εκδηλώσεων, αρχικά σε δίλημμα, μετά σε αγωνία, σε αντίφαση και τελικά σε εξέλιξη.

Και το σπουδαιότερο, ελπίζουμε...

Ελπίζουμε πως έτσι απλά, παίζοντας με ανοιχτά τα παράθυρα στις ιδέες θα δημιουργήσουμε ένα δίκτυο αλληλοπληροφόρησης, αλληλεγγύης και δραστηριοποίησης των γυναικών.

Μήπως και μπορέσουμε και ανασυνταχτούμε... Μήπως μπορέσουμε να δώσουμε μια και να απογειωθούμε... Γιατί όπως έλεγε η Μελίνα «εμείς έχουμε μέσα μας ένα όπα».

E.P.

**Την Παρασκευή
5 Μαΐου, θα κόψουμε την
χειρόθια τούρτα
των γυναικείων σελίδων
στα Αιδαρίτσια, ώρα 7 μμ.
Έτσι οι δες προσκεκλημένες**

γυναικείες σελίδες

Ιδιοκτήτρια: Αστική Εταιρία με την επωνυμία «Αυτοτέλεια»
Εκδότρια: Αστική Εταιρία με την επωνυμία «Αυτοτέλεια»

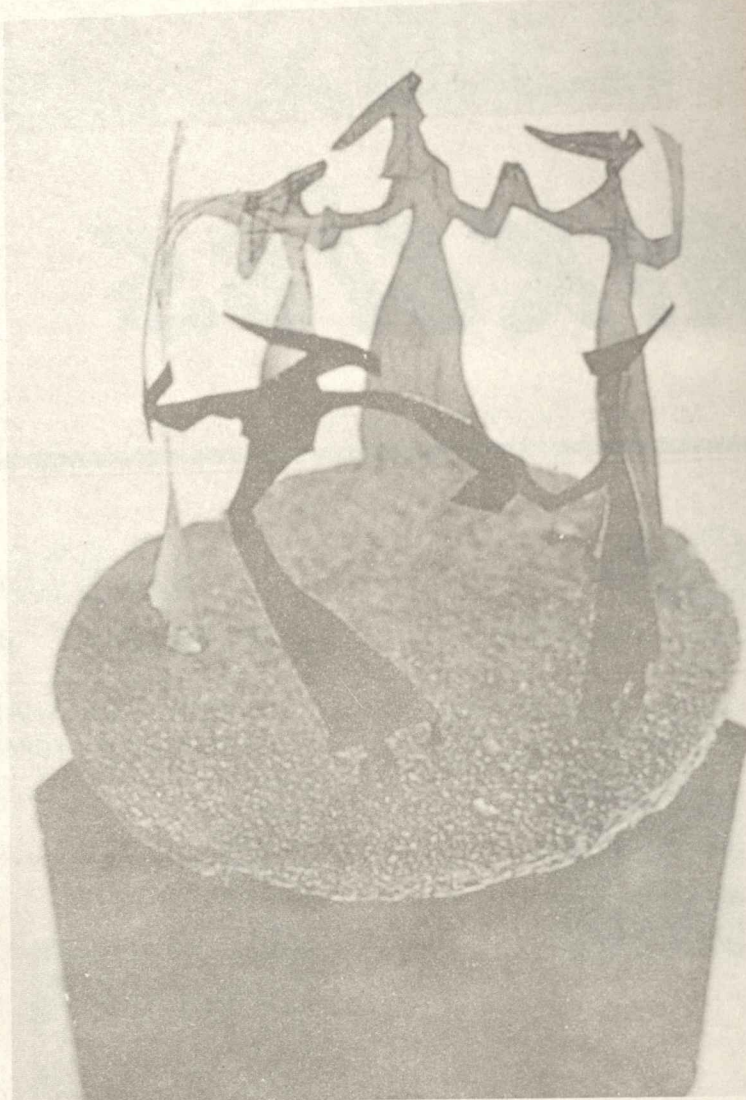
Συντακτική Επιτροπή
ΡΕΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, ΒΑΣΩ ΜΕΙΝΤΗ
ΦΛΩΡΑ ΝΙΚΟΛΙΔΑΚΗ, ΕΥΑΝΘΙΑ ΝΤΑΙΚΟΥ
ΑΛΙΚΗ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ, ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΠΠΑ
ΛΩΡΕΤΤΑ ΡΑΤΣΙΚΑ, ΕΛΕΝΗ ΡΟΚΟΥ
ΚΑΙΤΗ ΦΩΤΙΚΑ

Συνεργάτριες - Συνεργάτες
ΜΑΡΙΑ ΓΚΑΣΟΥΚΑ, ΒΑΣΩ ΓΚΟΡΟΥ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΖΗΚΙΔΟΥ, ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΛΕΝΤΖΗ-ΚΥΡΙΑΖΗ
ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΚΑΠΟΓΛΟΥ, ΓΙΑΝΝΑ ΚΟΥΛΑ
ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΓΟΥΣΗ, ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ
ΒΙΟΛΕΤΑ ΜΠΟΥΣΔΡΗ, ΣΟΥΛΑ ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΡΕΚΛΕΙΤΗ-ΜΠΕΝΗ, ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΛΗ,
ΚΑΛΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΜΑΡΟΥΣΚΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ.

Ζωγραφική σύνθεση τίτλου
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΑΤΣΙΚΑΣ
Επιμέλεια Φωτογραφίας ΡΕΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση «γυναικείες σελίδες»
Εκτύπωση: ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ, Ε.Π.Ε.
Πέραμα Ιωαννίνων - Τηλ.: 81.750 - 81.751
Εδρα ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τ.Θ. 1321 Τ.Κ. 45110
ΤΗΛ. 38.663, 33528

Ετήσια συνδρομή: ιδιωτών δραχ. 4.000
οργανισμών, εταιριών δραχ. 8.000

* Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Επειδή το μονοπρόσωπο ιδιοκτησιακό καθεστώς της εφημερίδας, επιβαρύνει ιδιαίτερα το οικονομικό της κόστος (ασφαλιστικές εισφορές, αντικειμενικά κριτήρια φορολόγησης κ.λ.π.), ενώ δεν αποτυπώνει το πραγματικό γεγονός, ότι αυτή η εφημερίδα είναι αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας, προχωρήσαμε στη δημιουργία μιας αστικής εταιρίας με σκοπό την έκδοση της εφημερίδας. Ετσι από αυτό το φύλλο η εφημερίδα «γυναικείες σελίδες» εκδίδεται από την εταιρία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία.....ιδιοκτησία της οποίας και είναι.

**ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΤΩΡΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΑ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ
ΣΤΙΣ
γυναικείες σελίδες**

**«γυναικείες σελίδες»
Τ.Θ. 1321 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 45110
τηλ. 38663**

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΠΩΝΥΜΟ

ΟΝΟΜΑ

ΟΔΟΣ

ΠΟΛΗ

T.K.

ΤΗΛ.

Κόψτε το κουπόνι και στείλτε το στη διεύθυνση της εφημερίδας μαζί με μια επιταγή 4.000 δραχ. ή τηλεφωνείτε στα τηλ. 38.663, 33528

**Ετσι,
ελεύθερα**

**Τα πρώτα μας
γενέθλια**

Ενα χρόνο πριν, αυτές τις μέρες ετοιμάσαμε το πρώτο φύλλο αυτής της εφημερίδας. Ήταν τότε, που στο τέσσερο επί πέντε καθιστικό μας, εκεί στην οδό Ριζάρη, εγκαταστήσαμε και τον υπολογιστή. Είχε ανάμεσα στα παιχνίδια, τις ζωγραφιές, τις φωνές, τα κλάματα του Αντρέα και την στελέωση της μουρμούρα της γιγαντιάς, τα θές τώρα αυτά, δεν κάθισαν στ' αυγά σου, πρωτοπαλαστήσαμε στο στήσιμο αυτής της εφημερίδας.

Φιλοδοξήσαμε τότε αυτή η εφημερίδα να είναι για όλες μας. Αυτός ήταν ο τίτλος του πρώτου μας φύλλο. Υποσχέσαμε στις «γυναικείες σελίδες» μας ν' αποτυπώνεται η καθημερινή μας ζωή, με τις χαρές και τους καμμούς της. Να καταγράφονται τα προβλήματα μας. Οι επιτυχίες μας. Υποσχέσαμε με αυτή η εφημερίδα να γίνει σημείο συνάντησης για όλες μας. Συμφωνίας και διαφωνίας. Ενθέρωσης και αλλοτρίωσης. Συμφιλίωσης και αλλοτρίωσης. Συμπλήρωσης. Να γίνει βήμα καταγγελίας. Διαμαρτυρίας. Διεκδίκησης. Να γίνει τελικά δύναμη για μας.

Είπαμε τότε πως αυτή η εφημερίδα θα τη γράφουμε με το μεράκι μας και με τη δύναμη που θα μας δίνει η δική σου μαρτυρία. Χωρίς εδαφισμούς και δεσμεύσεις κανενός είδους. Χωρίς δεκαδικά δυνάμεις και εξουσιαστών.

Και τώρα ένα χρόνο μετά. Τα καταφέραμε; Η απάντηση για μας είναι η δική σας συμπόρευση. Τα μπράβο σας. Τα συγχαρητήρια σας. Τα θετικά σας λόγια. Και φαίνεται ότι τα καταφέραμε. Κι αυτή είναι η μεγάλη μας αμοιβή για τον μακρύ μας, τα ξενυχτία μας, τα γωνίες μας. Σ' ένα πολύ σύντομο απολογισμό, καταφέραμε μέσα απ' τις σελίδες μας, ενα χρόνο τώρα, να μιλήσουμε τόσο πράγματα, που ούτε και μεις είχαμε φανταστεί, ότι με πολλή αγωνία ξεκινούσαμε αυτή την προσπάθεια.

Πρέπει τέλος να πούμε ακόμα. Την έκδοση αυτής της εφημερίδας τη στηρίζετε αποκλειστικά ένας άνδρας. Ο Βασίλης Φίλος. Χωρίς τη δική του καθοριστική βοήθεια, δεν θα ήταν δυνατή η εφυσία αυτής της εφημερίδας. Χωρίς τον Βασίλη, αυτή η εφημερίδα δεν θα μπορούσε ποτέ. Η αντανάκλαση της βοήθειας του Βασίλη, δεν είναι μόνο η χρησιμότητα. Είναι η κατανόηση. Είναι η επισημάνει του. Οπότε η στήση της ιδιότητας των φύλλων δεν είναι μόνο υποδοχή των γυναικών. Αλλά και των ανδρών. Ολόκληρης της κοινωνίας. Γιατί, ως το πούμε, είναι ζήτημα δημοκρατίας. Είναι ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αντε και να τα εκστομίζουμε!

ΒΑΝΑ ΝΤΑΛ

«Είναι αυτό που λέμε ότι η κακοποίηση και η βία κατά των γυναικών δεν γνωρίζει ταξικές διακρίσεις.» Μιλάει στις γυναικείες σελίδες η κ. Ελένη Κτώνα, κοινωνική λειτουργός, υπεύθυνη του Συμβουλευτικού Σταθμού Κακοποιημένων Γυναικών Αθήνας. Οι «γυναικείες σελίδες» ξεκινούν σήμερα με τη συζήτηση με την κ. Κτώνα, μια προσπάθεια αλλαγής του προβλήματος της βίας κατά των γυναικών στην οικογένεια, με τελικό στόχο τη δημιουργία κέντρου Κακοποιημένων Γυναικών στα Γιάννενα.

Το κέντρο για την κακοποιημένη γυναίκα ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1988. Λέγεται γυναικείες οι οποίες κακοποιούνται από τον σύζυγό τους ή από τον εραστή τους. Σκοπός του κέντρου είναι να στηρίξει τις γυναίκες αυτές και να τις βοηθήσει να πάρουν κάποια απόφαση για τη ζωή τους. Παράλληλα με το κέντρο από το Μάιο του 1993 ξεκίνησε τη λειτουργία του και ο ξεχωριστός, σε συνεργασία της Γ.Γ.Ι. και του Δήμου Αθηναίων, έχει ψυχολογική κακοποίηση, έτσι ώστε να μπορέσει να αξιοποιήσει τη βοήθεια που

τίκα επίπεδα. Είναι αυτό που λέμε ότι η κακοποίηση και η βία κατά των γυναικών δεν γνωρίζει ταξικές διακρίσεις.

Συνήθως οι περιπτώσεις που φτάνουν ως εδώ είναι από το μεσαίο και προς τα πάνω επίπεδο. Κατά τη γνώμη μας ο λόγος είναι ότι οι γυναίκες αυτές έχουν μεγαλύτερη πληροφόρηση και γενικά αντιδρούν πιο εύκολα σε καταστάσεις βίας.

Στον ξενώνα λοιπόν μπορεί να καταφύγει μία γυναίκα μετά από κάποια σωματική ή ψυχολογική κακοποίηση, έτσι ώστε να μπορέσει να αξιοποιήσει τη βοήθεια που

τήριο.

δέχτηκε από το συμβουλευτικό σταθμό και να πάρει κάποιες οριστικές αποφάσεις για τη ζωή της. Αποφάσεις που πρέπει να πάρει μόνη της, την βαρύνουν εξολοκλήρου μια και αυτή μόνη γνωρίζει πώς ακριβώς έχουν τα πράγματα.

Εμείς απλά θα την ενημερώσουμε για το τι πρέπει να κάνει για το τι θα αντιμετωπίσει φεύγοντας από το σπίτι.

Ποτέ δεν ωραιοποιούμε τις καταστάσεις. Ετσι την τελική απόφαση πρέπει να την πάρει η ίδια. Μια γυναίκα τώρα που κακοποιείται μπορεί να καταφύγει στο αστυνομικό τμήμα και να καταγγείλει το γεγονός λαμβάνοντας υποψή και το χαρακτήρα του συζύγου για την πιθανή αντίδραση σε μια τέτοια περίπτωση. Να ζητήσει να γραφεί η καταγγελία στο βιβλίο συμβάντων του αστυνομικού τμήματος ώστε στο μέλλον να μπορεί να αξιοποιήσει το γεγονός σε κάποιο δικαστήριο.

Επίσης μπορεί να απευ-

να απευθυνθεί σε ένα νοσοκομείο. Αν ο σύζυγος δεν το επιτρέψει αυτό, πρέπει να φωνάξει και να καλέσει βοήθεια. Πρέπει να σας πω ότι η συμπεριφορά των ανδρών συζύγων σ' αυτές τις περιπτώσεις σχεδόν ποτέ δεν δέχονται ευχάριστα ή σαν κάτι φυσιολογικό την αντίδραση της γυναίκας και αντιδρούν συνήθως με απειλές. Ενα 90 ή και 95% βέβαια δεν πραγματοποιεί τις απειλές του. Είναι αντίδραση εκείνης της ώρας. Όμως δεν μπορούμε και να παραβλέψουμε και την πιθανότητα έστω και αυτού του 5% να πραγματοποιήσει τις απειλές του. Πρέπει να ξέρετε ότι υπάρχουν περιπτώσεις που ενώ η γυναίκα έχει φύγει έχουν γίνει διαδοκασίες, οι γυναίκες έχουν πάρει την επιμέλεια των παιδιών. Παρ' όλα αυτά ο σύζυγος συνεχίζει να ενοχλεί, να δημιουργεί καταστάσεις στην καινούργια κατοικία της μητέρας. Και σας το λέω με λύπη ότι σε αυτήν την περίπτωση κανείς δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

Τον πιάνουν τον πηγαίνουν στα αυτόφαρο, φεύγει από το τμήμα και μετά ξαναρχίζει τα ίδια.

Υπάρχουν περιστατικά να απειλείται η οικογένεια της γυναίκας, να σπάει την πόρτα του διαμερίσματος, να δημιουργεί προβλήματα στη δουλειά της κλπ. Δεχόμαστε περιστατικά τέτοια 5 και 10 χρόνια μετά το χωρισμό. Για χρόνια ολόκληρα οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονται σε μια διαδικασία μνήσεων και διδασκίων από την οποία βέβαια κάποια στιγμή κουράζονται και απογοητεύονται. Οι δε γυναίκες ζουν ένα συνεχές μαρτύριο. Οι περιπτώσεις επαναλαμβανόμενες είναι πολλές, αλλά αυτές που είναι δεν μπορούν να έχουν

μια ουσιαστική βοήθεια.

Και με το το θεσμό του γάμου τι μπορούμε να πούμε μετά και από την εμπειρία του σταθμού σας;

Παρά τα προβλήματα πρέπει να σας πω ότι ο γάμος στις μέρες μας φαίνεται πως ενισχυμένος στη συνείδηση των νέων ανθρώπων. Κα όσο αυτό είναι σωστό, δηλαδή οι νέοι να έχουν την προοπτική να δημιουργήσουν οικογένεια, άλλο τόσο είναι σωστό ότι πρέπει να υπάρχει πληροφόρηση και κάποια προετοιμασία για τους ανθρώπους που σκοπεύουν να παντρευτούν και να δημιουργήσουν κυρίως οικογένεια δηλ. να κάνουν παιδιά.

Παλιότερα ξεκίνησαν να λειτουργούν οι σχολές γονέων. Ήταν μια καλή προσπάθεια που όμως δεν συνεχίστηκε.

Καταλήγω στο συμπέρασμα ότι πρέπει με κάθε τρόπο να ενισχυθεί η οικογένεια για να μπορέσει όσο είναι δυνατόν να δημιουργήσει ισχυρές προσωπικότητες, να μειωθεί όσο είναι δυνατόν οι καταστάσεις βίας και υποκρίσις που υπάρχουν σε πολλές οικογένειες.

Θα έλεγα επίσης ότι ο θεσμός του οικογενειακού δικαστηρίου θα βοηθήσει και από όσο γνωρίζω η δημιουργία του προχωράει.

ΦΛΩΡΑ ΝΙΚΟΛΙΔΑΚΗ

**SOS
ΚΕΝΤΡΑ
ΓΙΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ**

**Για super αγορές, super ποικιλία,
super οικονομία,
SUPER MARKET
ΕΝΩΣΗ**

πραγματοποιώντας τις αγορές σας στο δικό σας κατάστημα, το μεγαλύτερο στη δυτική Ελλάδα, με άνετο πάρκινγκ, τα χρήματά σας μένουν στο τόπο σας.

ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τα στιγμιαία του...μηνός

♦ Στο φύλλο της Αυγής της 8ης του Μάρτη υπάρχει μια δημοσιογραφική έρευνα προς τις γυναίκες του Κοινοβουλίου για το τι διαφορετικό πιστεύουν πως έφεραν στην εξουσία.

Η κ. Βάσω Παπανδρέου για άλλη μια φορά «ξεχώρισε» δεν απάντησε, δηλώνοντας ότι δεν συμμετέχει σε «τέτοιες βλακείες».

Δεν ξέρουμε τι δεν είναι βλακεία για την κ. Βάσω Παπανδρέου. Θα ενδιαφέρει όμως όλες μας να ξέρουμε πώς η ίδια και οι άλλες γυναίκες στο παραδοσιακό ανδρικό πεδίο δράσης, δίνουν τις μάχες για να αφήσουν το δικό τους στίγμα πίσω από τις μικρές και μεγάλες αποφάσεις που καλούνται να πάρουν.

Και δεν τη δικαιολογούμε σήμερα από το ύψος της δημοτικότητάς της να ξεχνά το δύσκολο ξεκίνημά της και να στέκεται κοντά στους «ισχυρούς».

Γιατί, τουλάχιστον, έπρεπε να έχει ι-διαίτερη ευαισθησία σε θέματα που αφορούν όσες δεν είχαν την ευκαιρία να φθάσουν, όχι κάν στο δικό της επίπεδο, αλλά στο επίπεδο μιας ανθρώπινης τουλάχιστον διαβίωσης.

♦ Ασφαλώς θα σας ξάφνιασε το γεγονός ότι στην διαδικασία για την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας έλειπε το γυναικείο όνομα...

Οι δυο προτάσεις που διατυπώθηκαν αιωπηλά, αποσύρθηκαν το ίδιο αιωπηλά...

Κι αυτό, όχι γιατί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι αδιαπραγμάτευτα γένους αρσενικού όπως εύκολα θα σας πέρασε από το μυαλό σας, αλλά γιατί κα-

μιά γυναίκα δεν διέθετε το απαραίτητο για την εποχή μας προσόν, να είναι «τίμια»!

♦ «Στο δικό μου Beauty Shop δεν με πιέζουν, δεν με παιδεύουν, αλλά ξέρουν να με χαϊδεύουν, γιατί μ' αρέσει να με χαϊδεύουν».

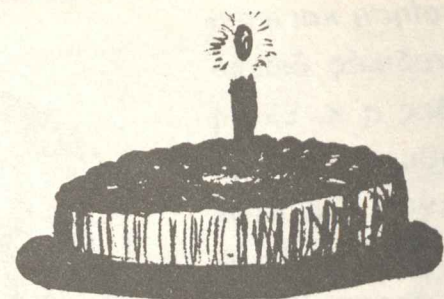
Η διαφήμιση στον τοπικό τύπο. Συνοδεύεται από φωτογραφία ανάλογης, χαδιάρας, γυμνόστηνης νεαρής, με περιπαθές βλέμμα! Και να... σιδερώνει! Σιγά ρε παιδιά μας, κουφάνατε!

♦ Σερβιέτες, Γκάντι, Κιουρί, Πασιο-νάρια, Γκάρμπο και 8η Μάρτη! Όλα ένας αχταρμάς. Η κατάπτυστη διαφήμιση που σηματοδότησε για φέτος την 8η Μάρτη στην Ελληνική τηλεόραση. Είπατε τίποτα για εμπνευσματοποίηση αξιών και αγώνων; Και με συνεταιρό την κρατική Τ.Υ.

Οικολογικά

♦ Σ' ένα από τα πρώτα φύλλα της εφημερίδας μας, παρουσιάσαμε την τραγική κατάσταση του ελεύθερου χώρου πίσω απ' τις πολυκατοικίες της προέκτασης της Χαριλάου Τρικούπη και Κώστα Φρόντζου.

Στο πρόβλημα δόθηκε εκείνη την περίοδο, δημοσιότητα, γιατί ακολούθησε προβολή μέσα από τα τοπικά κανάλια. Η απάντηση της τότε Δημοτικής Αρχής, ήταν πως το έργο του δευτερευόντος αποχετευτικού δικτύου των οδών αυτών είναι ενταγμένο σε εργολαβία που βρίσκεται σε εξέλιξη και ότι θα γίνει σύντο-

κλείσαμε ένα χρόνο!

μα.

Το έργο έγινε μέσα στον Φλεβάρη του '95. Είναι ζήτημα ημερών μέχρι να σταλεί και η επίσημη πρόσκληση της ΔΕΥΑΙ προς τους ιδιοκτήτες των ακινήτων για να συνδεθούν με το δίκτυο.

Περιμένουμε τώρα να δούμε και την ευαισθησία των συμπολιτών μας!

♦ Έφτιαξε ο καιρός και θ' αρχίσουμε να κατεβαίνουμε για βόλτα στη λίμνη.

Κι όπως πάντα, τόσο χρόνια τώρα, θα υποχρεωθούμε να περπατήσουμε στο πίσω μέρος του κάστρου, μια και εκεί έχει κανείς παραλίμνια πρόσβαση.

Στο μέρος, το πιο προσιτό στην πόλη, από την κυρά Φροσύνη και ως την εγκατάσταση των Λούνα Παρκ, δεν θα μπορούσαμε να περπατήσουμε! Εκεί ο παραλίμνιος πεζόδρομος είναι ρεζερβέ στους καταστηματαρχες της περιοχής οι οποίοι, κατέχοντας το δημόσιο χώρο, έκτισαν παράνομα κιάσκια και υπαίθρια μπαρ.

Αλήθεια ως τότε οι τοπικοί αυτο-διοικητές θα εξυπηρετούν επιλεκτικά μόνο μερικούς από τους πολίτες; Νομίζουμε ότι ο Δήμος πρέπει άμεσα να μας παραδώσει τον χώρο με μερικά πλακάκια παγκάκια κάτω απ' τα πλατάνια.

Α. Μαρμής

Η δική μας προλαβε και έγινε και το σίγουρο είναι ότι ο Νόμος, σαφέστατος, δεν αφήνει περιθώρια να τη γλιτώσουμε την εξώση! Ετσι «άμα τη αποφάσει» καλούμαστε να μετοικήσουμε!

Γι' αυτό, ΖΗΤΕΙΤΑΙ άνθρωπος, ι-διοκτήτης διαμερίσματος προς ενοίκιαση σε ανθρώπους.

Και μη τολμήσετε να μου πείτε πως αφού δυσκολεύομαι να βρω να νοικιάσω σπίτι, τότε ας... αγοράσω, γιατί θα σας θυμίσω τι έπαθε η γνωστή «Μαρία Αντουανέττα» της Γαλλίας όταν πληροφορούμενη πως ο λαός δεν έχει ψωμί και φωνάζει, του συνέστησε να φάει πεντεσπάνι!

Ρένα

φιθυρίσματα**ΟΝΕΙΡΟ**

Έτρεχε, έτρεχε. Και ξωπίσω της μαύρα μαλλιά, μακριά μαλλιά και πε-δακες νερού γαλαζοκίτρινοι και σύννεφο φωτιάς. Και μάτια, πολλά μάτια και λέξεις άφυνες. Και οι στα-γόνες της βροχής πεταλούδες. Και άνεμος ακίνητος, ζεστός. Και ο δρο-μος πυρακτωμένος και οι σταγόνες ιδρώτας. Και τα χείλη μισάνυχα, υ-γρά και φιλήδονα. Και άνδρες πολ-

λοι με το θήμα μετέωρο σε παγωμέ-νη κίνηση. Και οι σταγόνες της βρο-χής μαργαριτάρια και το σύννε-φος της φωτιάς γαλαζοκίτρινο. Και τα πόδια γυμνά. Ολότελα γυμνά απ' τα ακροδάχτυλα ως την κρυφή σχισμή. Και τα μαλλιά μαύρα και τα μαλλιά μακριά. Και το επιφώνημα αλλοί-Και η επιθυμία που φούσκωνε κρυφά στα σκέλια. Και τα χέρια φτερά που διέγραφαν κύλους. Και δυο γραμμές νερού που συναντιόνταν ανάμεσα στα πόδια. Και μάτια, πολλά μάτια. Και πολλά κάρβουνα στα μάτια και σ-χτίνες πύρινες.

Χόρευε, χόρευε. Και καταρρέ-χτης η μουσική και η βροχή ξανό-μένη. Και ο πόθος διασπασμένος σε χιλιάδες μόρια λαχνασμένα. Και τα μαλλιά μαύρα και τα μαλλιά μα-κριά και τα μαλλιά τρελά. Και τα κορμί γυμνά και το κορμί λυτά. Και η γαλήνη θάλασσα, η ελευθερία κύμα-των. Και η ξέρηση που σήκωναν πίσω-νερού γαλαζοκίτρινους. Και οι με-γες σκληρές που διαπερνούσαν τη-λαχτάρα του αέρα. Και οι άνδρες κί-νητοι και η σιγουριά κομμένη σε-σα. Και η δωδέκατη εντολή διαλα-μνη φράση. Κι όλες οι εντολές δια-μένες λέξεις.

Γελούσε, γελούσε. Και οι στα-γόνες της βροχής φωτεινές κρύστα-λλοι. Και οι σταγόνες της βροχής πε-ταλούδες. Και οι πεταλούδες, όμοι-ες χορευτήριες. Και το γέλιο μου-κλή, το γέλιο φλόγα. Και ο έρω-τας πηγαίναν να δουλεύουν και με λιγότερα.

Πόσα χρόνια δουλεύεις ε-τσι;

«Αν ήξερα τι θα αντιμετώπιζα δεν θα έφευγα ποτέ από την Αλβανία κι αν ακόμα πέθαινα για ψωμί. Γιατί πριν έλθω, νόμιζα ότι στην Ελλάδα θα συναντούσα άλλη κατάσταση, άλλο κόσμο. Νόμιζα ότι θα συναντούσα αγάπη. Και συγκλονίστηκα τόσο πολύ και ήμουν τόσο χάλια, που είπα στον άντρα μου, να φύγουμε πίσω! Αλλά εμείς δεν είχαμε πια το δικαίωμα να γυρίσουμε. Γιατί ο άντρας μου είναι Έλληνας και ήρθαμε μέσω του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδας, για μόνι-μη εγκατάσταση. Και δεν είμαστε πια ούτε Αλβανοί πολίτες, αλλά ούτε Έλλη-νες».

«η Αλβανίδα»

Εσύ Βιολέτα, ήσουν μια ε-πιστημόνισσα εκεί, γεωπό-νος. Γιατί ήρθες εδώ, για κα-λύτερη ζωή;

Ναι ήρθα για καλύτερη ζωή. Έτσι πίστευα. Πίστευα ότι θα μπορούσα να πάω στο-λίο να μάθω τη γλώσσα ν' α-ξιοποιήσω την επιστήμη μου. Μόλις ήρθα πήγα στη Νομαρ-χία εδώ, τους είπα τι είμαι, τους ρώτησα πού θα μπορού-σα να πάω σχολείο, να μάθω τη γλώσσα. Μου είπαν δεν μπορείς να πας σε δημόσιο σχολείο, δεν μπορείς να δου-λεύσεις γεωπόνος. Μα πώς θα ζήσω, είπα. Φύγαμε μόνο με δυο βαλίτσες ρούχα, δεν ά-νηκαν στο τελωνείο άλλα πράγματα, έχω δυο παιδιά

Εχω μετάλιο απ' την Αλβανική Βουλιά για τη δουλειά μου. Δοκιμάστηκαν σαν Α' γεωπόνος της Αλβανίας. Δηλώνω 300 τόννες γης. Δούλευα στο ιν-στιτούτο έρευνας για τη καλ-μέρεια των φρούτων. Ο ά-ντρας μου όταν ήρθαμε εδώ, μου είπε να το πετάξουμε το μετάλλιο. Γιατί να το πετά-ξουμε κρίμα είναι είπα. Η ζωή μου δύσκολη. Δούλευε μόνο ο άντρας μου, τα παιδιά στο σχολείο. Έπρεπε να βρω κι εγώ μια δουλειά. Πού δου-λεύω; Ό,τι νάναι κι άρχισα να δουλεύω σπίτι. Την πρώτη μέρα που πήγα εκλαίγα συνέ-ρα. Δούλευα κι' έκλαιγα. Δεν ήξερα να καθαρίζω ξένα σπίτια. Άλλο το σπίτι μου άλ-λο το ξένο σπίτι. Έχασα σε τρεις μήνες 6 κιλά.

Μου στοιχίζε πολύ ύστε-ρα, που εμένα μου έδιναν 2,5 χιλ. μεροκάματο ενώ στις Ελληνίδες έδιναν 5 χιλ.

Τώρα συνήθισα, κράτησα το σπίτι που ήταν για μένα. Τότε, υπήρχουν πολλές Αλβανίδες που δουλεύουν με λίγα χρήματα, τους εκμεταλ-λούνται. Δουλεύουν με 3 χι-λιάδες. Έχουν όμως πολύ με-γάλη ανάγκη για να ζήσουν. Θα πήγα να δουλεύουν και με λιγότερα.

Πέντε χρόνια και τη βρί-σκω μαύρη τη ζωή μου. Μπο-ρεί η Αλβανία να ήταν πολύ φτωχή χώρα, αλλά δεν υπήρ-χε αυτή η μεγάλη διαφορά. Άλλος πολύ πλούσιος κι άλ-λος να μην έχει να φάει.

Εδώ λοιπόν είσαι η ξένη, η πρόσφυγας;

Ναι έτσι είναι. Πριν δυο χρόνια πήγα σ' ένα μαγαζί να πάρω φόρμες για την κόρη

Πλούσια η ζωή μου ως εδώ. Με νοιάζει για τα παιδιά μου. Τι φταίνει τα παιδιά; Έχω πρό-βλημα με τα παιδιά. Τι διαφο-ρά έχει η κόρη μου με τα δικά σου παιδιά; Η κόρη μας είναι άριστη στο σχολείο. Και χω-ρίς φροντιστήριο. Τι διαφορά έχει; Μήπως τό 'χει γραμμένο στη μπάλλα που γεννήθηκε στην Αλβανία;

Υπάρχουν παιδιά οικογε-νειών απ' την Αλβανία, άριστα στο σχολείο. Γνωρίζω μια κο-

μου. Εκεί κατάλαβαν απ' τη γλώσσα μου ότι ήμουν ξένη. Ζήτησα κάτι που μου άρεσε. «Δεν είναι για σένα αυτό», μου είπε ο μαγαζάτορας, «αυ-τό είναι πολύ ακριβό».

Με τις ώρες μετρώ να φτιάξει η κατάσταση στην Αλβανία, να φύγω. Τόσο ά-σχημα μου φαίνεται. Ρατσι-σμός. Και δεν με νοιάζει τόσο για μένα. Είμαι 43 χρονών.

Πέλα που πέρασε και στο Πα-νεπιστήμιο, εδώ, Τμήμα Μη-παγωγών και σταμάτησε να πηγαίνει επειδή την έλεγαν Αλβανίδα. Γενικά το κλίμα δεν ήταν καλό, ρατσιστικό.

Ναι έχω πρόβλημα με τη γειτονιά. Εγώ δεν πάω πουθε-νά να πιω ένα καφέ, ξέρεις γιατί; Γιατί στην αρχή ήρθαν στο σπίτι. Νόμιζα κι εγώ ότι μπορούμε να κάνουμε παρέα.

25 εκατομμύρια άτομα έχουν φύγει αυτή τη στιγμή απ' τη χώρα τους ενώ άλλα 26 εκατομμύρια είναι πρό-σφυγες μέσα στην ίδια τους τη πατρίδα. Δηλαδή, στους 115 κατοίκους του πλανήτη μας έχει διωχθε-από το σπίτι του. Αυτά λένε οι αριθμοί. Μεγάλος ο α-ριθμός των «οικονομικών» προσφύγων όπως λέγο-νται τελευταία. Αυτών δηλαδή που φεύγουν από τη-γη τους κυνηγημένοι απ' τη φτώχεια. Η περιοχή μας η Ηπειρος φιλοξενεί πολλούς από την Αλβανία. Μι-λήσαμε με μια Αλβανίδα πρόσφυγα, που ζει τα τε-λευταία πέντε χρόνια στα Γιάννενα. Τη Βιολέτα. 43 χρόνων. Γεωπόνο, βραβευμένη ερευνήτρια του Ινστιτούτου φρουτοκαλλιέργειας της Αλβανίας. Αυ-τά εκεί. Εδώ καθαρίζει σπίτια. Και βιώνει τον πόνο της προσφυγιάς και του ρατσισμού.

Κι ύστερα άρχισαν τα: «Δες, ήρθαν απ' την Αλβανία και γέ-μισαν το σπίτι. Με τι λεφτά; Πού τα βρήκαν; Αγοράσανε σόμπα; Πού τα βρήκατε; Έχεις εσύ πλυντήριο; Μα δεν έχουμε εμείς ακόμα που είμα-στε φροντιστήριο. Τι διαφορά έχει; Μήπως τό 'χει γραμμένο στη μπάλλα που γεννήθηκε στην Αλβανία;»

Υπάρχουν παιδιά οικογε-νειών απ' την Αλβανία, άριστα στο σχολείο. Γνωρίζω μια κο-

Στην αρχή μείναμε σ' ένα-σπίτι, σ' ένα κοντινό στην πό-λη χωριό. Η νοικοκυρά του σπιτιού ζούσε στην Αυστρα-λία. Της τηλεφώνησαν λοιπόν χωριανό στην Αυστραλία κο-της είπαν ότι στο σπίτι σου κά-θονται Αλβανοί. Τηλεφώνησε στον αδελφό της να μας βγά-λει. Έστειλε κάποιον με videocamera να πάρει ταινία-πώς είναι το σπίτι της. Με ρώ-τησαν τι θα ήθελα να της πω-να το γράψουν με την κάμερα. Της είπα λοιπόν, ότι οι Αλβα-νοί δεν είναι ζώα, και καλά θς-έκανε να δει το σπίτι της πώς-ήταν πριν.

Τόσο στενοχωρήθηκα, ποι-σκηώθηκα εκείνη την ώρα κα-πήγα στο καφενείο του χωρι-ού, που ήταν γεμάτο 50-60 άνδρες. Οι άνδρες του χωρι-ού. Με τα σπασμένα ελληνικά-μου, τους ρώτησα: Πέστε μοι-τι διαφορά έχω εγώ απ' τις-γυναίκες που έχετε στο σπί-τι; Πέστε μου τέλος πά-ντων, ποιανού η γυναίκα έχει-πτυχίο Πανεπιστημίου, ποι-έχω εγώ; Γιατί Αλβανίδα κα-Αλβανίδα συνέχεια; Με βλέ-πιετι μ' ένα μάτι που είμαι-Αλβανίδα. Δεν θα το πιστεύω-ποτέ στη ζωή μου ότι θα γινό-ταν έτσι στην Ελλάδα. Ντρο-πή σας, τους είπα και έφυγα.

Μετά μεχρηπού έφυγα από-κεινο το σπίτι, κι έφυγα γρή-γορα, με καλημέριζαν ολό-χαμογελάστια. Ναι, δεν πί-στευα ότι θα συναντούσε-στην Ελλάδα ρατσισμό. Κι ό-μως, τα παιδιά μου ακούνε-κλασική μουσική, ακούνε Βέρ-ντι.

BANA ΝΤΑΪΚΟΥ

Pavillon

Π.Λ. ΠΑΡΓΗΣ 2
Π. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ 43
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

έρευνα

ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΥΜΜΑΧΟΣ; ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ; ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ;

Διάφορα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας βρίσκονται σε εξέλιξη εδώ και κάμποσο καιρό. Κεντρικό θέμα όλων των προγραμμάτων η απασχόληση των γυναικών σε όλες τις μορφές της: αυτοαπασχόληση, έμμεση απασχόληση, επιχειρηματική δραστηριότητα, συνεργατική απασχόληση κλπ.

Πολλές διοργανώσεις ημερίδων και συνεδρίων εξετάζουν την πορεία αυτών των προγραμμάτων, ανταλλάσσουν εμπειρίες, μελετούν τα αποτελέσματα. Όλα αυτά καλά. Κανείς και καμιά δεν μπορεί να έχει αντίρρηση. Υπάρχουν όμως μερικά θέματα πολύ ουσιαστικά σε όλη αυτή την υπόθεση:

— Τα προγράμματα χρηματοδοτούνται

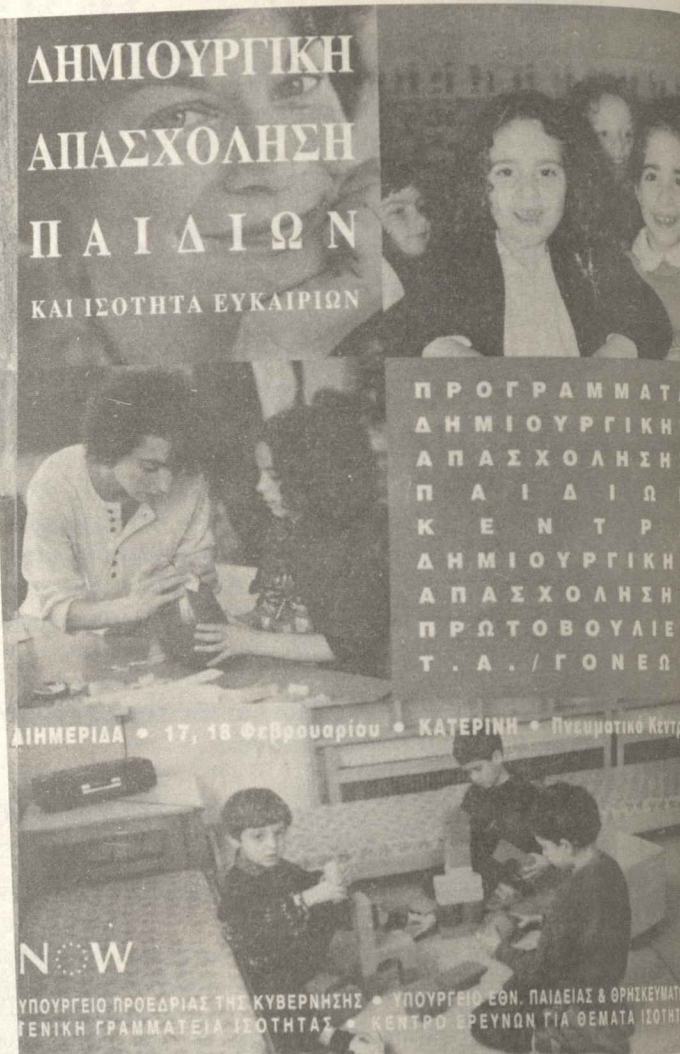
— Για τα προγράμματα αυτά στήνεται διοικητικός μηχανισμός

Η εφημερίδα μας ξεκινάει μια μεγάλη έρευνα για το περιεχόμενο αυτών των προγραμμάτων, τα κονδύλια που έχουν διατεθεί και την τύχη τους, το δυναμικό που στελεχώνει αυτές τις δραστηριότητες, τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα σ' αυτές τις δραστηριότητες και τον κρατικό μηχανισμό. Η ιδέα γεννήθηκε, από τις διαφορετικές προσεγγίσεις που υπάρχουν στο ζήτημα μεταξύ των γυναικών οργανώσεων, προσεγγίσεις που ξεκινούν από την πλήρη άρνηση και καταλήγουν στην αποδοχή και την ταύτιση μερικές φορές με το ίδιο το γυναικείο κίνημα.

τι είναι το γυναικείο κίνημα;

Τι είναι το γυναικείο κίνημα;
Μην είν' οι κάμποι; Μην είναι τα άπαρτα βουνά;
Μην είναι τα σεμινάρια, συνέδρια κλπ που οργανώνουν τα διάφορα κέντρα και οργανισμοί επί πληρωμή των εισηγητών και εισηγητριών με κάλυψη των εξόδων των συμμετασχουσών;
Μην είναι οι επιτροπές για γυναικεία θέματα των υπουργείων των δήμων και προφάτως των νομαρχιών;
Μην είναι η Γ.Γ.Ι. και η υφυπουργός Προεδρίας της Κυβέρνησης κ. Αρσένη;
Μην είναι οι απασπασμένες δημόσιοι υπάλληλοι στα διάφορα κέντρα και οργανισμούς που απασχολούνται με γυναικεία θέματα;
Μην είναι οι αστικές επιχειρήσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα;
Όπως καταλαβαίνετε δεν προτίθεται να απαντήσει: Όλα είναι το γυναικείο κίνημα, κι αυτά και κείνα....
Κι αυτό γιατί τα παραπάνω (εκτός από τα βουνά και τους κάμπους που έτσι κι αλλιώς δεν παίζουν στην συγκεκριμένη περίπτωση), δεν είναι κίνημα. Όλα τα παραπάνω αποτελούν κράτος. Πιο εξελιγμένο, πιο αποκεντρωμένο, πιο σύγχρονο, αλλά πάντως κράτος και μάλιστα ευρωπαϊκό, όχι ερασιτεχνικό δογματικό και νεοφώτιστο σαν κι αυτό που ξέρουμε στην Ελλάδα. Βέβαια από αυτή την άποψη κατανοώ τη σύγχυση που μπορεί να προκληθεί σε κάτι περιφέρειες σαν τη δική μας, αν ξαφνικά αρχίσουν οι κρατικοί υπάλληλοι να ασχολούνται με την ισότητα και τα δικαιώματα της γυναίκας. Θα μπορούσε κάποιος ή κάποια προς στιγμή αυτό να το πει κίνημα.
Όμως εμείς εδώ στην εφημερίδα αποφασίσαμε να ερευνήσουμε κάπως το θέμα των προγραμμάτων της Ε.Ο.Κ. για τις γυναίκες, α) από την άποψη που περιεχομένου τους και β) τις δυνάμεις που δημιουργούνται για την προώθησή τους.
Σήμερα σας παρουσιάζουμε ορισμένα πρώτα πληροφοριακά στοιχεία.

ΦΩΦΡΑ ΝΙΚΟΛΙΔΑΚΗ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑ ΕΥΚΑΙΡΙΩΝ
ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ • 17, 18 Φεβρουαρίου • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • Πνευματικό Κέντρο
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ • ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ • ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΑΜΕΙΑ & ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ (που έχουν σχέση με την ισότητα των φύλων)

ΕΚΤ Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
ΕΤΠΑ Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης
ΜΟΠ Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα
ΣΠΑ Σχέδια Περιφερειακής Ανάπτυξης
ΤΗΛΕΜΑΤΙΚΗ Πρόγραμμα Προώθησης - Χρήσης Προηγμένων Τηλεπικοινωνιών
Υπηρεσιών σε Μη Αναπτυγμένες περιοχές
COMETT Ενίσχυση Υψηλής Κατάρτισης και Εξειδίκευσης με σύνδεση Επιχειρήσεων - Πανεπιστημίων
EUROFORM Νέες Επαγγελματικές Ειδικεύσεις, Ικανότητες, Ευκαιρίες Απασχόλησης
FORCE Πρόγραμμα Ενθάρρυνσης Επενδύσεων στη Συνεχή Επαγγελματική Κατάρτιση και βελτιωμένη Αποδοτικότητα
INTEREG Πρωτοβουλία για τις Παραμεθόριες Περιοχές
IRIS Δίκτυο Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης Γυναικών
LEADER Κοινοτική και Ποιότητα Βελτίωσης της Γνώσης Ξένων Γλωσσών
LINGUA Ποσοτική και Ποιότητα Βελτίωσης της Γνώσης Ξένων Γλωσσών
NOW Προώθηση Ισότητας Ευκαιριών στην Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση Γυναικών
PETRA Δράση για την Επαγγελματική Κατάρτιση
PRISMA Επιλεγμένες Υποδομές και Υπηρεσίες σε Εταιρείες Λιγότερο Ευνοημένων Περιοχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης
STAR Τηλεπικοινωνιακή Δράση για την περιφερειακή Ανάπτυξη Παροχή καλύτερης Πρόσβασης προς τις Μ.Μ.Ε.

φορείς που πραγματοποιήσαν προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ισότητα των φύλων

Ένας ολόκληρος κόσμος γυναικών, αλλά και ανδρών κινείται γύρω μας, για τα θέματα ισότητας των δύο φύλων.
Σήμερα σας τον παρουσιάζουμε.
Στο επόμενο φύλλο, φιλοδοξούμε να παρουσιάσουμε τις δραστηριότητες που αναπτύσσουν, την αποτελεσματικότητα που έχουν.
Η Ε.Ο.Κ., λοιπόν, πληρώνει για χατήρι μας (με το αζημίωτο φυσικά) και ένας ολόκληρος μηχανισμός δημιουργείται σιγά - σιγά. Ο όρος, βλέπετε, είναι σαφής: Αν δεν υπάρχει υποδομή, δεν πέφτουν τα κονδύλια

Κι έτσι, αποκτήσαμε μέχρι τώρα, ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ στα υπουργεία: Γεωργίας, Δικαιοσύνης, Πολιτισμού:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ:
Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.), Εθνικός Οργανισμός Μικρομεσαίων, Επιχειρήσεων (ΕΟΜΜΕΧ 17), Εθνικός Οργανισμός Τροφίμων, Ιδρυμα, Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδας (Ο.Σ.Ε.), Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.)

ΤΡΑΠΕΖΕΣ: Αγροτική Τράπεζα, Ιονική Εκπαιδευτική

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ Γ.Γ.Ιονίων Νήσων, Νοτίου Αιγαίου

ΝΟΜΑΡΧΙΑ: Αρκαδίας, Άρτας, Γρεβενών, Δυτ. Αττικής, Έβρου, Ευβοίας, Ζακύνθου, Ηλείας, Θεσπρωτίας, Θεσσαλονίκης, Καρδίτσας, Καστοριάς, Κεφαλονιάς, Κοζάνης, Κορινθίας, Λακωνίας, Λασιθίου, Ξάνθης, Πέλλας, Περίας, Σάμου, Τρικάλων, Φωκίδας, Χανίων, Χίου

ΔΗΜΟΙ: Αναζύρου, Αργυρούπολης, Δράμας, Ηρακλείου, Αττικής, Ηρακλείου, Κρήτης, Κερατσινίου, Λαρίσης, Λεβαδέας, Λευκάδας, Λουτρακίου - Περαχώρας, Μυτιλήνης, Νεάπολης, Θεσσαλονίκης, Νέας Σμύρνης, Περσέας, Πεύκης, Πτολεμαΐδας, Ρόδου, Τυχερού Έβρου, Χαλανδρίου, Χίου, Χολαργού

ΤΟΠΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΝΟΜΟΥ Θεσσαλονίκης, Ξάνθης

ΑΝΩΤΑΤΑ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Παιδαγωγικό Νηπιαγωγών
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Θεολογική Σχολή
Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών Φιλοσοφική Σχολή
Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών Κέντρο Έρευνας

Πανεπιστήμιο Αιγαίου
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας Σχολή Επιστημών Ανθρώπων

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων Παιδαγωγικό Τμ. Νηπιαγωγών
Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων Φιλοσοφική Σχολή
Πανεπιστήμιο Πειραιώς Κέντρο Ερευνών Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης Σχολή Διοίκησης Γεωργικών Επιστημών

Τ.Ε.Ι. Λάρισας Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας

ΚΕΝΤΡΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

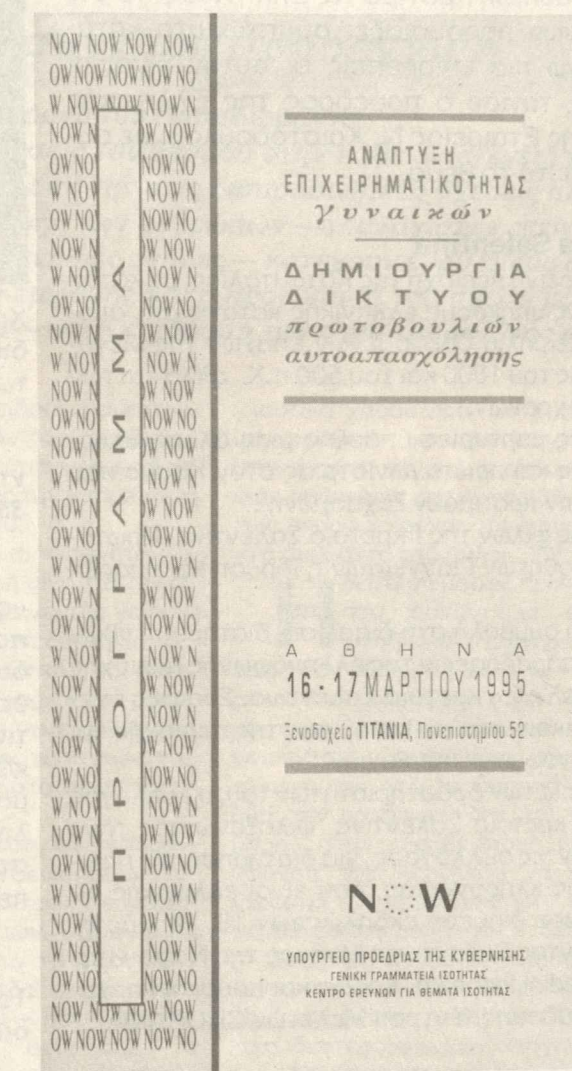
Breakthrough
Δημιουργική
Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης
Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης
Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας (ΕΛΚΕΠΑ)
Ελληνικό Τμήμα Γυναικείων Ερευνών
Ευρωπαϊκό Κέντρο Μελέτης και Ερευνών

Κέντρο Γυναικείων Μελετών και Ερευνών (Κ.Ε.Δ.Ε.)

Κέντρο Έρευνας και Δράσης για την Ειρήνη (Κ.Ε.Δ.Ε.)

Κέντρο Μέρμερας Οικογένειας - Παιδιού
Κέντρο Προώθησης Υποστήριξης Γυναικείας Απασχόλησης ΕΡΓΑΝΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ: Γενική Συνομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ελλάδας, Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών - Βιοτεχνών - Εμπόρων, Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας

(ΓΣΕΕ), Ένωση Γυναικών Υπαλλήλων Δ.Ε.Η.

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΕΣ: Αγροτικού-ριστικός Συνεταιρισμός Γυναικών Αμπελακίων, Γυναικείος Αγροτικός Συνεταιρισμός Νοτίου Χίου, Παραγωγικός Συνεταιρισμός Γυναικών Τυχερού Έβρου
Χειροτεχνικός Συνεταιρισμός Πετατισσών Άρτας

ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ:

Διεθνής Οργάνωση Ελληνίδων και Ελληνοφώνων Γυναικών
Εθνικό Συμβούλιο Ελληνίδων
Ένωση Γυναικών Ελλάδας (Παράρτημα Αλεξάνδρουπολης)
Ένωση Γυναικών Λάρισας
Εταιρεία Οικογενειακού Προγραμματισμού
Κίνηση Δημοκρατικών Γυναικών
Λαογραφικός Φιλανθρωπικός Σύλλογος Γυναικών Καβύλης Ορεστιάδας
Λύκειο των Ελληνίδων
Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας (Ο.Γ.Ε.)
Πανελλήνια Ένωση Γυναικών Ελλάδας
Πολιτιστικός και Λαογραφικός Σύλλογος Γυναικών Ιμέρου Ροδόπης
Πρωτοποριακή Οργάνωση Γυναικών
Σοροπτιμιστική Ένωση Ελλάδας
Σύλλογος Γυναικών Καναδά Έβρου
Σύλλογος Γυναικών Κυπρίου Έβρου
Σύλλογος Γυναικών Ριζών Έβρου
Σύλλογος Γυναικών Ρωξίου Έβρου
Σύλλογος Γυναικών Ναικούρας
Σύνδεσμος για τα δικαιώματα της Γυναίκας
Σύνδεσμος Γυναικών Κρήτης και Νήσων Αιγαίου
Σύνδεσμος Ελληνίδων Χ.Ε.Ν. Ελλάδος

Κοινοτική πρωτοβουλία NOW - HORIZON - YOUTHSTART

Από το Γραφείο Προγραμματισμού της Περιφέρειας, ανακοινώνεται ότι άρχισε η Κοινοτική Πρωτοβουλία «Απασχόληση και ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού» (όρονες NOW - HORIZON YOUTHSTART).

Στόχος της ανωτέρω πρωτοβουλίας είναι η ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού και η ενίσχυση της απασχόλησης, εξ αιτίας της ανάγκης αντιμετώπισης της δυσκολίας πρόσβασης στην απασχόληση πληθυσμών - στόχων που βρίσκονται σε δυσμενή κατάσταση, όπως οι γυναίκες, τα άτομα με ειδικές ανάγκες και άλλες μειονεκτούσες ομάδες και οι νέοι 16 - 20 ετών με ελλιπή επαγγελματικά προσόντα.

Η Κοινοτική Πρωτοβουλία αποτελείται από τους εξής τρεις όρονες:

1. Απασχόληση NOW: Στοιχεί στην προώθηση της ισότητας των ευκαιριών ανδρών και γυναικών σχετικά με τον προσανατολισμό, την κατάρτιση, την απασχόληση και τη διεκδίκηση θέσεων διοικητικής ευθύνης.

2. Απασχόληση - HORIZON: Στοιχεί στην ενίσχυση των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των παλιννοστούτων και άλλων μειονεκτούσων ομάδων (φυλακισμένοι, πρώην χρήστες ναρκωτικών, τσιγγάνοι) και στη βελτίωση της δυνατότητας πρόσβασης τους στην αγορά εργασίας και στην προώθηση σταθερών προοπτικών απασχόλησής τους.

3. Απασχόληση - YOUTHSTART: Ο νέος όρονας YOUTHSTART, στοχεύει στη διευκόλυνση της ένταξης στην αγορά εργασίας, νέων ηλικίας 16 έως 20 ετών, που δεν διαθέτουν βασικά επαγγελματικά προσόντα.

Η συνολική χρηματοδότηση της Πρωτοβουλίας για την Ελλάδα, για το διάστημα 1994 - 1999, είναι 83.506.666 Ecu, που κατανέμονται στους όρονες ως εξής:

Απασχόληση NOW: 23.333.500 Ecu

Απασχόληση HORIZON: 43.467.166 Ecu

Απασχόληση YOUTHSTART: 18.706.000 Ecu

Ποσοστό κοινοτικής συμμετοχής: 75%.

Επιλέξιμες ενέργειες:

— Ανάπτυξη και βελτίωση συστημάτων και δημιουργία προτύπων προσανατολισμού, προκατάρτισης, κατάρτισης, ένταξης στην αγορά εργασίας, υποστηρικτικών μέτρων, μηχανισμών διάδοσης αποτελεσμάτων και αξιολόγησης.

— Επαγγελματική κατάρτιση και τοποθέτηση σε θέση εργασίας.

— Ενίσχυση και δημιουργία απασχόλησης.

— Ευαισθητοποίηση και ενημέρωση των αρμόδιων φορέων και των κοινωνικών εταίρων για τα προβλήματα των ομάδων στόχων, δημιουργία των στόχων του προγράμματος και πληροφόρηση των πληθυσμών στόχων.

— Συνοδευτικές ενέργειες και βοηθητικά μέτρα για την καλύτερη υλοποίησή τους.

Επιλέξιμες δαπάνες:

Αφορούν:

— Αμοιβές των συμμετεχόντων στις ενέργειες επαγγελματικής κατάρτισης.

— Προπαρασκευαστικές, λειτουργικές και διοικητικές ενέργειες επαγγελματικού προσανατολισμού, προκατάρτισης, κατάρτισης εκπαίδευσης, εκπαιδευτών κ.λπ.

— Ενίσχυση για τη δημιουργία απασχόλησης και αυτοαπασχόλησης.

— Μελέτες.

— Συνοδευτικές ενέργειες και βοηθητικά μέτρα.

Κριτήρια επιλεξιμότητας ενεργειών:

Οι ενέργειες πρέπει να πληρούν τα παρακάτω:

— Διακρατικότητα

— Καινοτομία

— Προσέγγιση από τη βάση προς τα πάνω

— Πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα

Διάρκεια - Κόστος ενεργειών:

Η διάρκεια των ενεργειών πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 24 και 36 μηνών και σε αναλογία με τους προτεινόμενους στόχους.

Το κόστος των ενεργειών θα πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στο 1 MECU (συνολικό κόστος ενεργειών διακρατικών εταίρων).

Υποβολή αιτήσεων:

Η υποβολή αιτήσεων γίνεται μέχρι την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την 30ή Απριλίου 1995 στο πρωτόκολλο του υπουργείου Εργασίας ή με συστημένη ταχυδρομική επιστολή.

Έντυπο υλικό - αιτήσεις - πληροφορίες:

Οι ενδιαφερόμενοι, μπορούν να παραλαμβάνουν έντυπο ενημερωτικό υλικό και αιτήσεις, από το Γραφείο Προγραμματισμού των Νομαρχιών και των ΤΕΔΚ της Ηπείρου.

Τηλέφωνα:

Περιφέρειας: 76216, 75188

Υπουργείου Εργασίας: 5295223, 5295156, 5295220, 5295152, 5295068.

1. ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ - NOW

Ομάδα Στόχος:

Οι ενέργειες πρέπει να αφορούν αποκλειστικά:

— Άνεργες γυναίκες με χαμηλά επαγγελματικά προσόντα.

— Εργαζόμενες με χαμηλή ή απεικονική εξειδίκευση.

— Εργαζόμενες που στοχεύουν σε θέσεις διοικητικής ευθύνης.

— Γυναίκες επιχειρηματίες.

— Γυναίκες που αντιμετωπίζουν πρόσθετα κοινωνικά εμπόδια.

— Αρμόδια στελέχη φορέων του Δημόσιου και Ιδιωτικού τομέα (εκπαιδευτικοί, εκπαιδευτές, συνδικαλιστές, στελέχη Οργανισμών κ.λπ.).

ΦΟΡΕΙΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

Υπουργεία: Εργασίας, Παιδείας, Γενικές Γραμματείες: Ισότητας, Πρόνοιας, Λαϊκής Επιμόρφωσης, Νέας Γενιάς, Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση, Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., Ι.Ε.Κ., Ο.Α.Ε.Δ., ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ., Πιστοποιημένα Κέντρα Κατάρτισης, Τοπικές, Νομαρχιακές και Περιφερειακές Δομές Υποστήριξης της Απασχόλησης των Γυναικών, Ασφαλιστικοί Οργανισμοί, Επιμελητήρια, ΔΕΚΟ, μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις, μη κυβερνητικές Οργανώσεις Γυναικών, ΣΕΛΕΤΕ - ΠΑΤΕΣ, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Ο.Ε.Δ.Β., Σύλλογοι Γονέων, Κέντρα Φύλαξης Παιδιών που δημιουργήθηκαν από την υλοποίηση της Κοιν. Πρωτοβουλίας NOW, εταιρικά σχήματα φορέων Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ΕΟΜΜΕΧ, τράπεζες και λοιπά ιδρύματα.

νέα
που
ξεχωρίζουν

♦ Στις 29 Μάρτη η Γενική Γραμματεία Ισότητας σε συνεργασία με γυναίκες οργανώσεις οργάνωσαν στο Ζάπειο ημερίδα με θέμα: νέοι ρόλοι του γυναικείου κινήματος, γυναίκες οργανώσεις και κόμματα, αναγκαιότητα ύπαρξης του γυναικείου κινήματος.

♦ Στις 20 Μάρτη, εγκαινιάστηκε στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, έκθεση αφιερωμένη στις ανυπότακτες γυναίκες της Ελλάδας και στη Μελίνα Μερκούρη «Από τη Μήδεια στη Σαπφώ», Μήδεια, Αντιγόνη, Κληταιμνήστρα, Φαίδρα, Αριάδνη, Ελένη, Σαπφώ —γυναίκες του μύθου— κραυγή ενάντια στην καταπίεση και στους νόμους των ανδρών.

βρουάριος των βιασμών ή μήπως περισσότερες γυναίκες παίρνουν το θάρρος να το καταγγείλουν;

♦ Έρευνες που γίνονται τελευταία ανάμεσα στους νέους, δείχνουν ότι τα φαστ-φουντ είναι τα πιο δημοφιλή στέκια και αποτελούν τρόπο ζωής για τους εφηβους.

Χάμπουργκερ και «πλαστικές» πατάτες, σάντουιτς και αναψυκτικά, αποτελούν τρόπο διατροφής και «γρήγορο φαγητό».

♦ Η κατάθλιψη προτιμά τις Ελληνίδες. Το 6% των Ελλήνων παρουσιάζει συμπτώματα κατάθλιψης, ενώ πιο επιρρεπείς σ' αυτήν είναι οι Ελληνίδες, τόνισε ο πρόεδρος της Ελληνικής Ψυχιατρικής Εταιρείας Ν. Χριστοδουλόπουλος, σε συνέδριο γι' αυτό το θέμα.

♦ Grecia Salentina

Φτωχή ορεινή περιοχή της Κάτω Ιταλίας, με κατοίκους Ιταλούς υπηκόους ελληνικής καταγωγής, απομεινάρια - κειμήλια δοξασμένων εποχών της Μεγάλης Ελλάδας του 1000 και του 500 π.Χ., αλλά και των Βυζαντινών χρόνων.

Ζωντανές μαρτυρίες ύπαρξης μιας άλλης Ελλάδας, ακμαίας και πρωταγωνίστριας στον Κόσμο που όμως όλοι την προτιμούν ξεχασμένη...

Σύλλογος φίλων της Γκρετσιά Σαλεντίνα. Πρωτοβουλία ευαίσθητων Γιαννιωτών η ίδρυση και ύπαρξή του.

Σκοποί, η συμβολή στη διάσωση, διατήρησης ηθών και εθίμων, παραδόσεων της ελληνόφωνης περιοχής της Κάτω Ιταλίας, Γκρετσιά Σαλεντίνα. Σύμφιξη σχέσεων και επικοινωνία με κατοίκους της περιοχής και άλλων ελληνόφωνων περιοχών.

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του, ο Σύλλογος φίλων της Γκρετσιά Σαλεντίνα, φιλοξενώντας τους εκεί υπάρχοντες συλλόγους, για διατήρηση της πολιτιστικής τους κληρονομιάς, που είναι ελληνικής ρίζας, οργάνωσε διήμερο εκδηλώσεων 18, 19 Μάρτη, παρουσιάζοντας Βυζαντινές Μνήμες της Νοτίου Ιταλίας (Bergaenedini Isabella), καθώς και μουσική και χορευτική παράδοση (Κέντρου Μελετών CHORAMA).

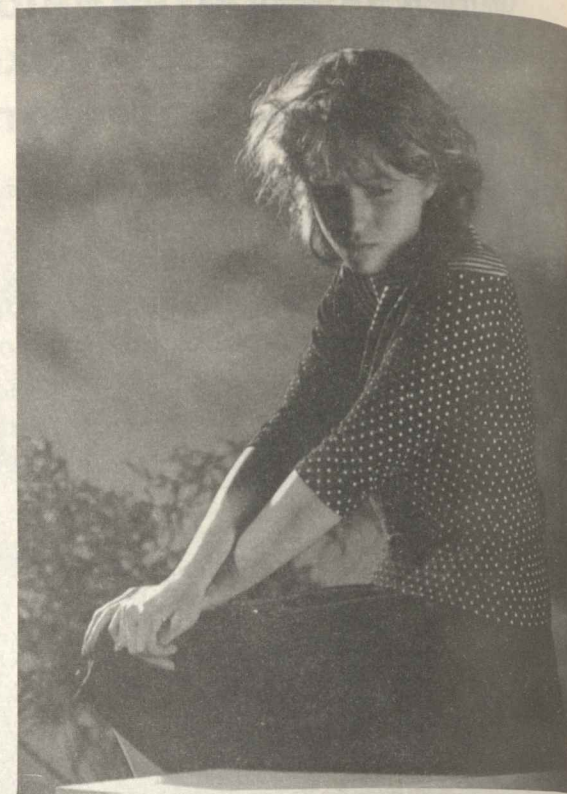
♦ «Υπογράψας μια αναγγελία πολιτικού γάμου, ένωσα έπιτα από λίγο να στάζουν τα χέρια μου αίμα, να με τυραννούν τύψεις κατακρημνήσεως και καταπατήσεως του θείου νόμου». Από έγγραφο του προέδρου της κοινότητας Βερδικούσας Ελασσόνας προς τον νομάρχη Λάρισας που αρνείται να υπογράψει κάθε έγγραφο σχετικό με πολιτικό γάμο, με το επιχείρημα ότι επισημοποιεί την πορνεία. Και μη χειρότερα....!!!

♦ Το πρώτο 15/νήμερο του Φεβρουαρίου καταγγέλλθηκαν 11 βιασμοί γυναικών. Ήταν ο Φε

♦ Τα επιδόματα οικογενειακών θαρών αποτελούν μέρος της εργασιακής αμοιβής και τα δικαιούνται τόσο ο άνδρας όσο και η γυναίκα, ακόμα κι αν είναι σύζυγοι, αποφάσισε η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου.

Ένα ακόμη όχι στα προνόμια των ανδρών.

♦ Αποκαλυπτικά για τις ιδιόμορφες συνθήκες εργασίας που συναντούν οι γυναίκες σε κατάσταση εγκυμοσύνης, είναι τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποίησε η Δ/ση Κοινων. Παιδιατρικής του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού σε δείγμα 5.517 γυναικών που γέννησαν από τον Οκτώβριο 1991 - Σεπτέμβριο 1992 σε διάφορες περιοχές της Αθήνας.

Χημικά, ηλεκτρονικά, υπολογιστές, νυχτερινές βάρδιες, ορθοστασία, είναι κάποια από τα προβλήματα των εγκύων στη δουλειά τους.

♦ Στο 28ο συνέδριο της ΓΣΕΕ, μόλις το 4% των αντιπροσώπων ήταν γυναίκες, ενώ αποτελούν το 35% των συνδικαλισμένων στα συνδικάτα.

♦ Οι περισσότεροι άνδρες της Αθήνας δηλώνουν «συντηρητικοί» και θέλουν τις γυναίκες στο σπίτι. Στο ποσοστό 57% των οικογενειών συναντάται η παροδοσιακή κατανομή των ρόλων στο σπίτι, πράγμα που σημαίνει ότι οι άνδρες δεν ασχολούνται καθόλου με τις οικιακές εργασίες. Ισοτιμη κατανομή των οικιακών εργασιών συναντάται ανάμεσα στους νέους με μορφωμένους συζύγους (55%), ενώ μειώνεται στους λιγότερο μορφωμένους (40%) κι ακόμη λιγότερο στους ηλικιωμένους και με χαμηλό εκπαιδευτικό επίπεδο (68%).

♦ Ελληνίδα έμεινε έγκυος χωρίς ανδρικό σπέρμα. Το θαύμα αυτό πραγματοποίησε Ιαπωνική ερευνητική ομάδα υπό τον Έλληνα γιατρό Νικ. Σοφικτή.

♦ Στις 17-18/2/95 η Γεν. Γραμματεία Ισότητας το Κέντρο Ερευνών για θέματα ισότητας, σε συνεργασία με το υπουργείο Παιδείας, οργάνωσαν διήμερο στην Κατερίνη, με θέμα: «Δημιουργική απασχόληση των παιδιών και ισότητα ευκαιριών». Συζητήθηκαν τα θέματα: α) Δημιουργία Δικτύου Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών β) Παρουσίαση προγράμματος υπουργείου Παιδείας για ολοήμερη σχολεία γ) Δυνατότητες συνεργασιών προγραμμάτων δημιουργικής απασχόλησης—ολοήμερου σχολείου. Ομιλήτες ήταν ο υπουργός Παιδείας Γ. Παπανδρέου, η υφυπουργός Προεδρίας Μ. Αρσένη και ο υφυπουργός Εργασίας Γ. Αδαμόπουλος.

Καλλυντικά
Μπιζού
Περιποίηση προσώπου
Μακιγιάζ
Μακιγιάζ νύφης
Είδη δώρων
Γιαλιά Ηλίου
20-50% εκπτώσεις
Ε. Παππά - Β. Πάκου
Αραβαντινού 16 & Τσιριγώτη 4
Ιωάννινα τηλ. 30.710

La Beaute
KALLUNYTIKA

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
ΕΓΓΡΑΦΕΣ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΕΙΟΥ 9-11
ΤΗΛ. 70111 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Η προίκα στα Σκιαθίτικα διηγήματα του Α. Παπαδιαμάντη

της ΜΑΡΙΑΣ ΓΚΑΣΟΥΚΑ

Μια σύντομη προσέγγιση

Η προίκα αποτελεί σημείο αναφοράς στο έργο του Παπαδιαμάντη.

Το κοινωνικό της περιεχόμενο, οι επιπτώσεις του θεσμού στην κάθε οικογένεια χωριστά και στην κοινωνία γενικότερα, η επίδρασή της στις διαπροσωπικές σχέσεις αλλά και στη δράση και εν τέλει, σε αποφάσεις ζωής των ανθρώπων —τουλάχιστον εκείνων που έχουν δυνατότητες εκλογής και είναι συνήθως άνδρες— κατέχουν ευρύ τμήμα στο έργο του συγγραφέα, απ' το οποίο γίνεται εμφανής και η προσωπική του σχέση με το πρόβλημα —αφού πρόκειται για πρόβλημα— και η επίδρασή του στον τρόπο ζωής που ο ίδιος επέλεξε.

Στην Σκιάθο κατά κανόνα το ζευγάρι, όταν παντρεύεται αυτονομείται σε σχέση με τις οικογένειες των νεονύμφων και διαχειρίζεται την περιουσία που του ανήκει. Συνεπώς η οικονομική βάση της νέας ζωής του στηρίζεται στο θεσμό της προίκας (33).

Ο Παπαδιαμάντης κάνει αναφορά σε δύο μορφές προίκας: Η πρώτη αφορά την προίκα που η οικογένεια δίνει στην κόρη κι η οποία περιλαμβάνει οπωσδήποτε το σπίτι στο οποίο θα κατοικήσει το ζευγάρι («Η αγάπη σου απαρτίζεται συνήθως από...» (34), και το οποίο σπίτι μεταβιβάζεται συνήθως κατά θηλική σειρά («το Παλαιόν διαδοσάμενον σπίτι...» (35)). Η δεύτερη αφορά την προίκα που ο πατέρας δίνει στην κόρη, η οποία περιλαμβάνει οπωσδήποτε το σπίτι στο οποίο θα κατοικήσει το ζευγάρι («Η αγάπη σου απαρτίζεται συνήθως από...» (34), και το οποίο σπίτι μεταβιβάζεται συνήθως κατά θηλική σειρά («το Παλαιόν διαδοσάμενον σπίτι...» (35)).

Είναι, λοιπόν η προίκα, μια οικονομική δόσοληψία, η οποία συντελείται με σκληρές διαπραγματεύσεις —κυρίως από την πλευρά του διεκδικητή γαμβρού— και στην οποία συμμετέχουν ενεργητικά οι γυναίκες, ως προξενήτριες, πεθερές συγγενίσσες κλπ.

Το οικονομικό της περιεχόμενο καλύπτεται από ένα πλέγμα αξιών όπως πατρική αγάπη, τιμή, γοητρο κλπ. Όμως, πέρα από την οποία αναγκαιότητα την επέβαλε, δεν μπορεί να παραγνωριστεί το στοιχείο του παζαρέματος μιας ανθρώπινης ύπαρξης, μιας γυναίκας συνήθως πολύ νέας, με ψυχική, αισθηματικά και επιθυμίες.

Ακριβώς αυτό το στοιχείο εντοπίζει με την διαοριστικότητα και την εαιοθησία του ο Παπαδιαμάντης: «Α! χωρίς προίκα, και σε προίκα...ω μη την πωλές είναι κρίμα...» (37).

Και καθώς η κοινωνία της Σκιάθου δεν είναι πρόθυμη να συγχω-

ρήσει τέτοιου είδους παρεκτροπές, προτιμούν το «εμβαρκάρισμα» και το ξενιτεμό και χάνονταν κυρίως προς την κατεύθυνση του Νέου Κόσμου.

Η χορήγηση συνεπάγεται κύρος και κοινωνική αξία για την οικογένεια και τυχαίνει της γενικής επιδοκιμασίας, ανεξάρτητα υλικού ή φυσικού κόστους και συνεπειών για τους χορηγούς, αφού, αρκετές φορές η οικογένεια μετά την προίκα την κοριτσιών της, περιέρχεται σε κατάσταση πραγματικής ένδειας.

Πρέπει, ωστόσο, να επισημανθεί, πως η προίκα δεν αποτελεί τόσο απόδειξη οικονομικής ευμάρειας των οικογενειών —αφού είναι εξ άλλου γνωστό το οικονομικό και βιοτικό επίπεδο των περισσότερων Σκιαθιτών— όσο τρόπο ανώδυνης και εκτίμησης, α contrario, της φυσικής και ηθικής αξίας των κοριτσιών. Φυσικά για την πνευματική τους αξία δεν υπάρχει το παραμικρό ενδιαφέρον από κανέναν.

Είναι, λοιπόν η προίκα, μια οικονομική δόσοληψία, η οποία συντελείται με σκληρές διαπραγματεύσεις —κυρίως από την πλευρά του διεκδικητή γαμβρού— και στην οποία συμμετέχουν ενεργητικά οι γυναίκες, ως προξενήτριες, πεθερές συγγενίσσες κλπ.

Το οικονομικό της περιεχόμενο καλύπτεται από ένα πλέγμα αξιών όπως πατρική αγάπη, τιμή, γοητρο κλπ. Όμως, πέρα από την οποία αναγκαιότητα την επέβαλε, δεν μπορεί να παραγνωριστεί το στοιχείο του παζαρέματος μιας ανθρώπινης ύπαρξης, μιας γυναίκας συνήθως πολύ νέας, με ψυχική, αισθηματικά και επιθυμίες.

Ακριβώς αυτό το στοιχείο εντοπίζει με την διαοριστικότητα και την εαιοθησία του ο Παπαδιαμάντης: «Α! χωρίς προίκα, και σε προίκα...ω μη την πωλές είναι κρίμα...» (37).

Και καθώς η κοινωνία της Σκιάθου δεν είναι πρόθυμη να συγχω-

γκαστικό χαρακτήρα, ώστε ήταν υποχρεωτική η καταβολή της και στην περίπτωση ακόμη της ακούσιας απαγωγής της νύφης (38), όπως αναφέρεται και στο διήγημα «Τα συμβάντα στο μύλο». (39).

Η δεύτερη μορφή προίκας που συναντείται στα Σκιαθίτικα διηγήματα, όμως σαν εξαίρεση, είναι το «κοριτσιάτικο» που έχει αντίθετη φορά, αφού καταβάλλεται από τον γαμπρό στη νύφη και έλκει την καταγωγή της από τα Ομηρικά έθνη, την προσφορά δηλ. του γαμπρού στην εξουθενωτική υποχρέωση του κοριτσιού να παντρευτεί τον απαγωγέα του. «Τα συμβάντα στο μύλο» τ. 4 σ. 525.

Συνήθως αφορά εύπορους ηλικιωμένους άνδρες που επιθυμούν να παντρευτούν νεαρά κορίτσια ιδιαίτερα φτωχών οικογενειών: «Και τώρα την είχε ζητήσει σε γάμον άλλος δασκός, ο Κώστας της Γαρουφαλιάς, χρεωμένος με δύο παιδιά. Είχε δηλώσει ότι ήθελε να την πάρει χωρίς προίκα, της έδωσε μάλιστα και είκοσι γιάνια ως κοριτσιάτικο. Ο πατήρ της εφάνη πρόθυμος να την δώσει» (40).

Ο Παπαδιαμάντης επισημαίνει συχνά τις «συνέπειες που επιδρούν στην ζωή των ηρώων του εξ αιτίας της ταξικής τους θέσης, προσφεύγει μάλιστα και σε αντιπαραθέσεις: «Ητο η ατυχής πεντάρρανη ποιος να την προσάψει ποιος να της ειπή καλόν εις τα συμπεθερικά της; Η άλλη είχε και παραίτησε γονείς, ώστε της επέστρεψαν, και οι αδελφοί της, με την μπράτσάρα, της εκδοσάσαν καλούδια. Και της έκαμαν προίκα και παννύφια. Διά τούτο και ετίμησεν αυτή» (41).

Την ταξική λογική, την συνειδητή από πίκρα, εκφράζει «Η Νυστάλη» (42), η οποία δίνει και το περιβάλλον που προβληματίζει και τον μονόδρομο που αποτελεί λύση του: «τα φτωχά κορίτσια

δεν τ' αγαπούν παρά όπως αγαπούν τα λούλουδα, για να τα μωρσθούν —μία κ' ύστερα να τ' αφήσουν να μαραθούν, ή να τα μαδήσουν κ' εγώ δεν ήμουν καμιά μεγαλοπρικοίσα, θλέπει, για να με αγαπήσουν και να με στεφανωθούν εμπομπί και παρατάξι, μ' επισημότητα, ή καν να με κλέψουν και να με στεφανώσουν κρυφά μ' έναν παπά, θέθαι οι πως οι γονείς εις όλον το ύστερο, θ' αναγκασθούν, σε σκαμέντοι, να δώσουν την προίκα... Γι' αυτό δεν ευρέθηκε άλλος απ' τον μάργα - Μοναχάκη να με ζητήσει. Πάλι καλά!».

Είναι ακριβώς ο αντίποδας της Σειραινής για την οποία: «Γαμβροί υποψήφιοι υπήρχον όχι δύο και οσά, αν πάρουμε μάλιστα υπόψη, πως η ανθρώπινη αυτή ύπαρξη παρέμενε συνήθως αμέτοχη και ασιωπηλή καθ' όλη τη διαδικασία (Ελίζαμπετ Αντμάν: Βία και παντορία σ' ένα ελληνικό χωριό. Καστανιώτης, Αθήνα 1988).

34. «Τρελή βραδιά» τ. 3 σ. 317.

35. «Το Ενιαύσιον θύμα» τ. 3 σ. 215.

36. «Ο Πανταράδας» τ. 2 σ. 143.

37. «Τ' αστεράκι» τ. 4 σ. 310.

38. Το γεγονός μάλλον χωρίς μπροστά στην εξουθενωτική υποχρέωση του κοριτσιού να παντρευτεί τον απαγωγέα του. «Τα συμβάντα στο μύλο», τ. 4 σ. 525.

39. Απ' ό,τι μπορεί να διαπιστωθεί κανείς, δεν υπάρχει σαφής αναφορά για την τύχη της προίκας σε περίπτωση θανάτου της συζύγου χωρίς την ύπαρξη απογόνων. Το —ελεγχόμενο πάντοτε— συμπέρασμα είναι πως στην Σκιάθο έχουμε εφαρμογή του «τραγώματος», συνήθετατου κληρονομικού εθίμου ολοκλήρωσης της Θεσσαλίας, σύμφωνα με το οποίο η προίκα παρέμενε στα χέρια του γαμπρού και δεν επιστρέφονταν στην οικογένεια της νύφης, αν και στο διήγημα «Φάτα ολόφωτα» υπάρχει ένας αόριστος υπαινιγμός πως η κληρονομιά ασφαλίζεται αυτή απολύτως μόνο αν υπάρχει παιδί (τ. 3 σ. 40). Πάντως το επίσημο δικό ορίζει διαφορετικά, η οριστική ρητή κατάργησή του τραγώματος έγινε μόλις το 1946 με το άρθρο 1426 του Α.Κ.

40. «Το καμίνι» τ. 4 σ. 208.

41. «Εξαφροσύκη» τ. 2 σ. 476.

42. Τ. 3 σ. 69.

43. «Άγια και πεθαμένα» τ. 3 σ. 118.

Βιβλ. Τιώτη
Αισθητικές

Διπλ. Ακαδημίας Αισθητικής
Βραζιλίας

Η αισθητικός συνεργάζεται μόνιμα με γιατρό
Κοραή 14 Ιωάννινα
τηλ. 35222

αξίζετε το
καλύτερο

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΤΕ ΤΟ

ΑΓΓΛΙΚΑ
ΣΟΦΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

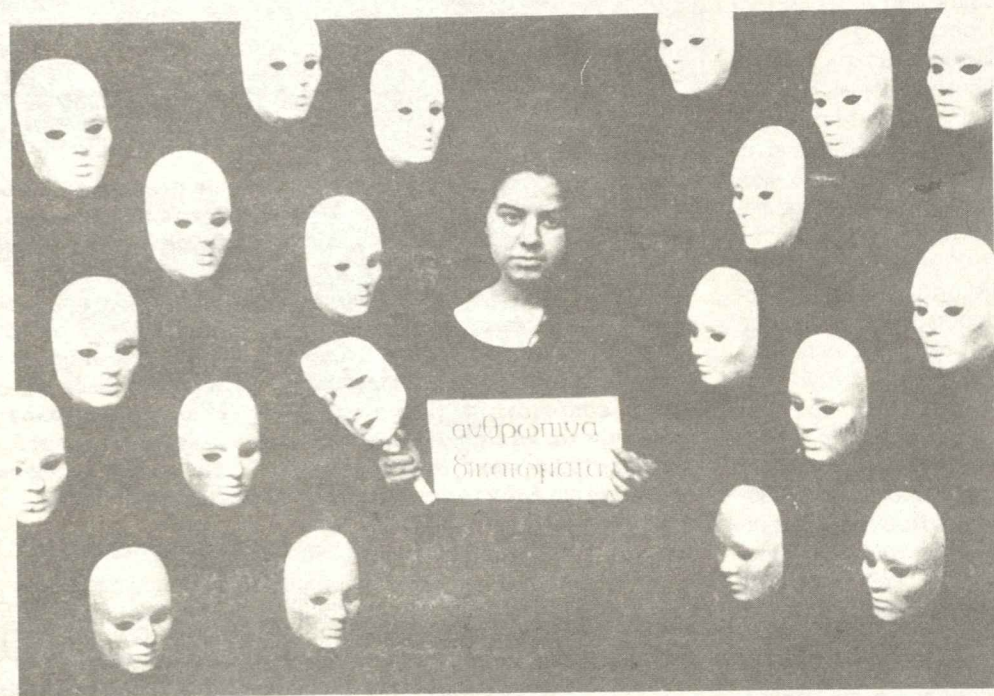
Μιχαήλ Αγγέλου & Χ. Τρικούπη 27
τηλ. 71487

Γιατί η δύναμη στον άνθρωπο είναι η γνώση
Γιατί η γλώσσα δεν είναι μόνο τέχνη & τεχνική
Γιατί ο Λόγος είναι Αξία.

* Έμφαση στη προφορική έκφραση

Τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι Δικαίωμα των Γυναικών

1995
Παγκόσμια
εκστρατεία

Οι γυναίκες είναι τα αφανή θύματα της δεκαετίας του 90. τα περισσότερα θύματα των πολέμων είναι γυναίκες και παιδιά. Οι περισσότεροι πρόσφυγες σε όλο τον κόσμο είναι γυναίκες και παιδιά. Η πλειοψηφία των φτωχών παγκόσμια είναι γυναίκες και παιδιά. Οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών είναι ανεξέλεγκτες, κυρίως επειδή παραμένουν κρυφές.

Κάθε χρόνο, σύμφωνα με τη UNICEF, περισσότερα από ένα εκατομμύριο βρέφη πεθαίνουν, επειδή γεννιούνται κορίτσια. Εξαιτίας του φύλου τους, οι γυναίκες υφίστανται παραβιάσεις τόσο από κυβερνήσεις όσο και από ιδιώτες.

Για τις γυναίκες ο κίνδυνος είναι διπλός: Από τη μία οι διακρίσεις που υφίστανται λόγω του φύλου τους κι από την άλλη ο κίνδυνος που αντιμετωπίζουν στον ίδιο βαθμό, αν όχι περισσότερο από τους άντρες, να γίνουν θύματα παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους. Λίγες χώρες αντιμετωπίζουν τις γυναίκες τους τόσο καλά όσο τους άντρες τους.

Τις δυο τελευταίες δεκαετίες ιδρύθηκαν σ' όλο τον κόσμο πολλές γυναικείες οργανώσεις. Σ' αυτές, οι γυναίκες άλλες φορές δουλεύουν για τους «εξαφανισμένους» συγγε-

νείς τους και άλλες για την κοινότητα τους. Ορισμένες γυναίκες αγωνίζονται ως δικηγόροι για την απονομή δικαιοσύνης, άλλες μάχονται εναντίον των βασανιστηρίων ή της οικογενειακής βίας και άλλες απαιτούν ίση μεταχείριση στην εργασία και στο καθεστώς ιδιοκτησίας.

Αυτό το κύμα θάρρους, δημιουργικότητας και αφοσίωσης συχνά σπάει πάνω σ' ένα τείχος κυβερνητικής αδιαφορίας ή κυβερνητικής καταπίεσης στην πιο σκληρή της μορφή. Ελάχιστες κυβερνήσεις αναγνωρίζουν το έργο των οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών ως θεμιτή άσκηση θεμελιωδών ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

Το 1995, η κύρια παγκόσμια εκστρατεία της Διεθνούς αμνηστίας αφορά τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών. Ενωνόμαστε με αμέτρητες γυναίκες σ' όλο τον κόσμο, στον αγώνα για το σεβασμό των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών από τις κυβερνήσεις και τις ένοπλες πολιτικές ομάδες.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ

ισότητα μέχρι το
2000,

Katia Bengena
Δολοφονήθηκε
γιατί δεν φορούσε τσαντόρ
Σε ηλικία 16 ετών η Katia Bengena δολοφονήθηκε, καθώς επέστρεφε από το σχολείο. Την πυροβόλησαν, επειδή είχε ξεσκεπάσει το κεφάλι της.

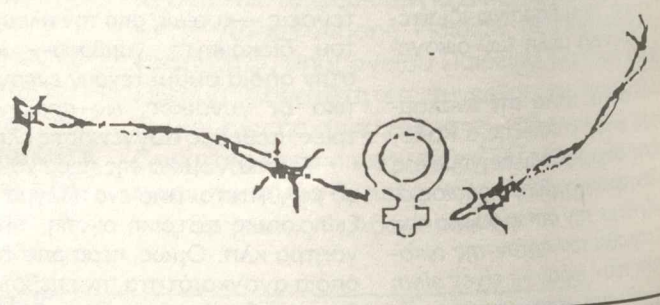
Η Katia Bengena ήξερε ότι κινδύνευε, όταν περπατούσε στο δρόμο χωρίς να φοράει το hijab, το ισλαμικό τσαντόρ, διότι είχε δεχθεί απειλές. Ένοπλες ισλαμικές ομάδες στην Αλγερία, έχουν επανειλημμένα απειθυνηθεί τηλεσίγγραφα στις γυναίκες: φορέστε το hijab ή θα πεθάνετε.

Στις 28 Φεβρουαρίου 1994, η Katia Bengena επέστρεφε σπίτι από το σχολείο, με μια φίλη της που φορούσε τσαντόρ. Ένας ένοπλος σταμάτησε τις δύο κοπέλες, έγενεψε στη φίλη της Katia να παραμερίσει και σκότωσε την Katia. Η οικογένειά της ανέφερε, ότι η Katia αρνιόταν να υποκύψει στις απειλές που δεχόταν και να φορέσει το hijab. Ο πατέρας της της είχε ζητήσει να το φορέσει για τη δική της ασφάλεια, παρ' όλο που ο ίδιος υποστήριζε την επιλογή της να μην το φορέσει. Αλλά αρνήθηκε. «Ήταν ανυποχώρητη», λέει η αδερφή της Nassima. «Ακόμα κι αν έπρεπε να πεθάνει, δεν θα φορούσε ποτέ το τσαντόρ».

Η Katia Bengena δεν ήταν η μοναδική κοπέλα που αρνήθηκε να φορέσει το hijab, αλλά ήταν από τις λίγες που εξέφραζαν ανοιχτά την αντίθεσή τους. Πίστευε ότι δεν έπρεπε να φορέσει το τσαντόρ και το υποστήριζε δημόσια. Πλήρωσε με τη ζωή της το γεγονός ότι εξέφρασε τις πεποιθήσεις της.

Οι ένοπλες ισλαμιστικές αντιπολιτευτικές ομάδες έχουν δολοφονήσει εκατοντάδες πολίτες στην Αλγερία από το 1992 και έχουν εκτοξεύσει άπειρες απειλές φόνου. Ειδικότερα, γυναίκες έχουν απειληθεί με θάνατο για «αντισλαμική συμπεριφορά», ή επειδή δεν έχουν συμμορφωθεί με τον ισλαμικό κώδικα ένδυσης. Οι ένοπλες ισλαμιστικές ομάδες έχουν απαγορεύσει στις γυναίκες να πηγαίνουν σε μικτά σχολεία ή να ταξιδεύουν με μέσα μαζικής μεταφοράς που δεν έχουν χωριστά τμήματα για άνδρες και γυναίκες. Επίσης, κομμωτρίες και αισθητικοί πιέζονται, με απειλές εναντίον της ζωής τους, να εγκαταλείψουν το επάγγελμά τους.

Η Katia Bengena αρνήθηκε να συμμορφωθεί με τις απειλές των άλλων για το πώς θα έπρεπε να είναι και να ντυνεται. Γι' αυτό πέθανε.

Λάβετε μέρος στην παγκόσμια εκστρατεία της διεθνούς Αμνηστίας υπογράφοντας

- 1) την «Αίτηση» της παγκόσμιας καμπάνιας
- 2) τις εκκλήσεις για τις 11 περιπτώσεις γυναικών. Γιατί οι στατιστικές και οι μαζικές παραβιάσεις έχουν πρόσωπο και όνομα.

Πληροφορίες Ελένη Τσοκίρη
Ν. Ζέρβα 2 Ιωάννινα τηλ. 30044, 46920

ΓΥΝΑΙΚΕΣ στο Μαρτούδι Ευβοίας

Οκτώ του Μάρτη. Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Αυτή τη μέρα αποφασίσαμε οι γυναίκες της ευρύτερης περιοχής Μαντουδίου, ευαισθητοποιημένες και υπεύθυνες μπροστά στα τόσα προβλήματα που μοιραζόμαστε στην κοινωνία αυτή που ζούμε, να εκφράσουμε προς κάθε κατεύθυνση την αντίθεσή μας σε όλους αυτούς που μας κυβερνούν όλα αυτά τα χρόνια και μας εμποδίζουν με την εκάστοτε πολιτική τους.

Διαμαρτυρόμαστε για την εγκατάλειψη από την πολιτεία, σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στην ανεργία.

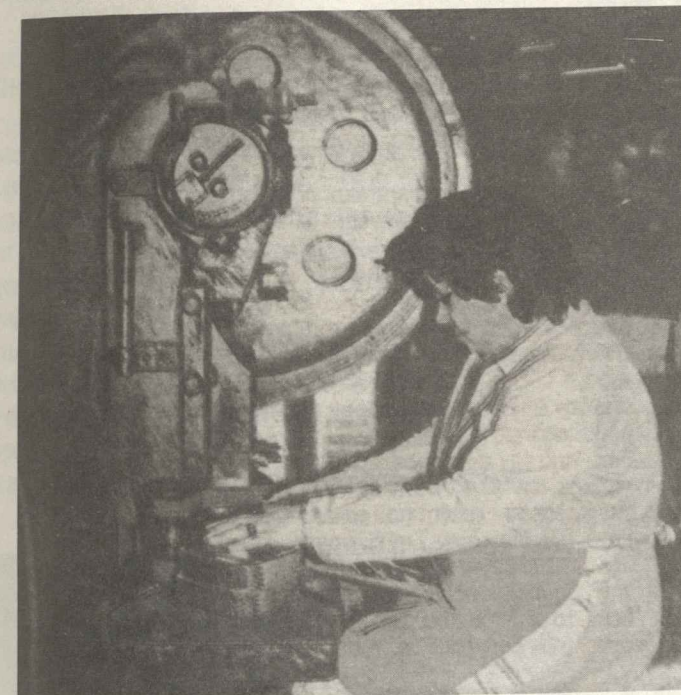
Δίνουμε πρόχειρες λύσεις με τη μέθοδο της δημόσιας εργασίας, εισάγοντας τον εμψυχωτικό ανταγωνισμό μεταξύ μας.

Για άλλη μια φορά, η πολιτεία ανύπαρ-

κτη. Οι πολιτικοί όταν είναι στην αντιπολίτευση, μας λένε τις λύσεις που θα εφαρμόσουν όταν έρθουν στην κυβέρνηση, όταν όμως γίνει αυτό, μας ξεχνούν και μας αφήνουν στη φτώχεια και την εξαθλίωση και τα τόσα άλλα επακόλουθα της ανεργίας. Όλοι γνωρίζουν τα προβλήματα, αλλά με την αδιαφορία και την ανευθυνότητα που τους διακρίνει, μας οδηγούν στην απόγνωση και την αγανάκτηση.

Εμείς οι γυναίκες, πήραμε το θάρρος να δημοσιοποιήσουμε τα προβλήματα και να πούμε σε όλους αυτούς: «Κύριοι, εσείς μας εγκαταλείψατε και εμείς θα σας εγκαταλείψουμε κάνοντας πράξη όταν έρθει η ώρα, την αποχή από τις κάλπες».

Ζητάμε λύσεις που θα αγγίζουν την πραγματικότητα και τις απαιτήσεις των

αφανής εργασία γυναικών

Κύριε πρωθυπουργέ.

Ζητάμε τη συνέχιση της πολιτικής στήριξης του αιτήματός της «καταμέτρησης της αφανούς εργασίας των γυναικών», όπως καθορίστηκε στο Ναϊρόμπι, Ιούλιος 1985 παράγραφος 120.

Οι αμειβόμενες και ιδίως οι μη αμειβόμενες συμβουλές των γυναικών σε κάθε πλευρά και τομέα της ανάπτυξης θα πρέπει να αναγνωρισθούν, και να γίνουν κατάλληλες προσπάθειες για να μετρηθούν και να εμφανίζονται στους επίσημους λογαριασμούς, τις οικονομικές στατιστικές και το ακαθάριστο εθνικό προϊόν. Θα πρέπει να γίνει προσπάθεια να μετρηθεί η μη αμειβόμενη συμβολή των γυναικών στη γεωργία, παραγωγή τροφίμων, αναπαραγωγή και οικιακές δραστηριότητες.

Όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις στήριξαν το αίτημα κι έχουν προβεί σε συγκεκριμένες ενέργειες υλοποίησης. Ευριστά φάσμα πολιτικών δυναμικών και η πλειοψηφία του φεμινιστικού κινήματος της Ελλάδας απαιτούν την άμεση υλοποίηση της παραγράφου 120.

Στην ίδια κατεύθυνση πρέπει να στηριχθούν πολιτικές και πρωτοβουλίες τόσο στο επίπεδο Ενωμένης Ευρώπης με την άμεση υιοθέτηση της ΕΚΔΕΣΗΣ και της ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΟΣ σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (εισηγήτρια: η κα Hedwieg KERPE HOFF-WIECHERT) για τον υπολογισμό της άμισθης εργασίας των γυναικών και τη δια-

Ανακοίνωση
επιτροπής
αγώνα
γυναικών
Μαντουδίου

κατοίκων της περιοχής και όχι όπως γίνεται πάντα, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα της Ενωμένης Ευρώπης και ορισμένων «ημετέρων».

Σας καλούμε να πάρετε σοβαρά υπόψη σας τα προβλήματά μας, γιατί εμείς είμαστε γυναίκες, που κάτω από άσχημες συνθήκες εργασίας προσέφεραν πολλά στην Εθνική Οικονομία.

Κύριοι της Ο.Μ.Ε. και της Γ.Σ.Ε.Ε., οι εργάτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης παίρνουν επίδομα ανεργίας για 30 μήνες, μέχρι και όσο διαρκεί η ανεργία (Δανία 30 μήνες, Γερμανία 33 μήνες, Ιταλία 48 μήνες και Βέλγιο για όσο χρόνο διαρκεί η ανεργία), αντίθετα στην Ελλάδα το αντίστοιχο επίδομα είναι από 5 μέχρι 12 μήνες το ανώτερο.

Εμείς εδώ στην περιοχή, μετά από 20-30 χρόνια εργασίας αυτή τη στιγμή είμαστε ανασφάλιστοι και κινδυνεύουμε να μη πάρουμε σύνταξη, όπου σύμφωνα με τον ισχύοντα σήμερα νόμο χρειάζονται 1.000 έτη. Ποιος όμως από εμάς, τα τελευταία 10 χρόνια θα έχει αυτή τη δυνατότητα να συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις του νόμου;

Ζητάμε λοιπόν, την κατάργηση του ισχύοντος νόμου και τη ρύθμιση με βάση το νόμο που ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τον οποίο συνταξιοδοτείται όποιος έχει φθάσει το όριο ηλικίας με την ανάλογη σύνταξη.

Επίσης, πρέπει να λάβετε υπόψη σας, ότι είναι η τελευταία έκκληση που κάνουμε προς κάθε κατεύθυνση. Αν και τώρα δεν δοθούν λύσεις στα προβλήματα της περιοχής, να είστε σίγουροι ότι τα σύνορα της Εύβοιας θα σταματήσουν στο Μαντούδι.

επιστολή
της Αδέσμευτης
Κίνησης Γυναικών στον
Πρωθυπουργό

τήρησης της παραγράφου 120 ως έχει με στόχο να συμπεριληφθεί στις τελικές διακηρύξεις του Ο.Η.Ε. στο Πεκίνο 1995.

Από το 1985 μέχρι σήμερα γίνεται ένας τιτάνιος αγώνας για την υλοποίηση της παραγράφου 120. Διεθνή συνέδρια, εθνικές και ευρωπαϊκές δράσεις φορέων και οργανισμών συλλέγουν με μεγάλη επιτυχία τους πρώτους καρπούς.

Ο πρωθυπουργός της κυβέρνησής του 1985 κ. Ανδρέας Παπανδρέου υπέγραψε με την εθνική αποστολή στο Ναϊρόμπι την παράγραφο 120.

Ο πρωθυπουργός της κυβέρνησής του 1995 κ. Ανδρέας Παπανδρέου θα τιμήσει εκείνη την υπογραφή ΣΗΜΕΡΑ. ΖΗΤΑΜΕ η Ελληνική αντιπροσωπεία στον ΟΗΕ στο τελικό στάδιο στο Πεκίνο 1995 αλλά και στα ενδιάμεσα να στηρίξει τη διατήρηση και υλοποίηση της παραγράφου 120.

Με εκτίμηση
Αδέσμευτη Κίνηση Γυναικών

* Απόσπασμα από επιστολή της Αδέσμευτης Κίνησης Γυναικών στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας μ' αφορμή την υπαναχώρηση της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης για το σχετικό θέμα.

ΦΟΡΟΠΟΓΙΚΟY ΑΠΑΓΟΥΜ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

Τα τελευταία 20 χρόνια, κάθε κυβέρνηση που σέβεται τον εαυτό της θέλει να χτυπήσει τη φοροδιαφυγή. Θέλει όμως να τη χτυπήσει εξαναγκάζοντας κάποιους να πληρώσουν. Ούτε θέλησαν μέχρι τώρα ούτε βεβαίως τους συμφέρει να δουν τίμια και ειλικρινά το πρόβλημα.

Τι δηλαδή:
α) Ο κόσμος δεν έχει εμπιστοσύνη για τον τρόπο που το δημόσιο διαχειρίζεται τα χρήματά του.

β) Ένα ολόκληρο κομμάτι της οικονομίας και όχι της παραοικονομίας αναπτύχθηκε στη βάση μιας ιδιόμορφης επιδοτήσης: την όχι δηλ. εγκαίρως ολοκληρωμένη πληρωμή των υποχρεώσεων προς το δημόσιο. Αυτό όποιος δεν το βλέπει εθελοτυφλεί.

Το κράτος αντί εδώ και πολλά χρόνια να δει το πρόβλημα σαν πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας επιμένει να το βλέπει σαν φοροδιαφυγή. Βάζει λοιπόν υπέρτοκα πρόστιμα και βγάζει νόμους όπως τελευταία τα αντικειμενικά κριτήρια που κάθε άλλο παρά πρόκειται να αποκαταστήσουν τη σχέση κράτους πολίτη στο ζήτημα της πληρωμής των φόρων.

Βεβαίως το κράτος χάνει πόρους από οικονομικές δραστηριότητες που αναπτύσσονται στο σκοτάδι και μένουν έξω από τον νόμιμο κύκλο της οικονομίας. Ποιές είναι αυτές;

Κατά λογικό τεκμήριο και όχι αντικειμενικό (δηλ. το υποκειμενικό του κάθε επιτροπάτου του υπουργείου) χρήματα πρέπει να χάνονται:

α) Από το εμπόριο ναρκωτικών ουσιών. Εδώ ο καθένας καταλαβαίνει ότι τα πράγματα είναι δύσκολα. Το σκεφτείτε να έλεγε ο υπουργός ότι ο κάθε ναρκωμανής αποτελεί για την οικογένειά του αντικειμενικό κριτήριο πολυτελούς διαβίωσης. Για σκεφτείτε το λίγο κ. υπουργέ; Πού τα βρίσκουν τα λεφτά;

β) Από τις ληστείες. Το υπουργείο Οικονομικών πρέπει να υπολογιστεί: Ποιό ήταν το συνολικό ποσό των ληστειών του προηγούμενου έτους (1994); Από το ποσό αυτό πρέπει να αφαιρεθούν οι διαπραγματικές ληστείες από τα ποσά που χάθηκαν. Το υπόλοιπο που εκλάπη π.χ. από τράπεζες και οργανισμούς, αντικαταστάθηκε. Με τι αντικαταστάθηκε και πώς;

Έπειτα το ποσό των ληστειών πέφτει κατά μεγάλο μέρος στην αγορά. Γίνεται κατανάλωση. Δεν φαντάζομαι να υπολογιστεί και αυτή την κατανάλωση στη θεώρηση των αντικειμενικών κριτηρίων κ. υπουργέ;

γ) Μίζες. Εδώ υπάρχει εθμικό δίκαιο. Όμως γι' αυτό εμείς τι να πούμε; Το πρόβλημα είναι της κυβέρνησης, της κάθε κυβέρνησης και των γυρω - γύρω και τριγύρω από αυτήν.

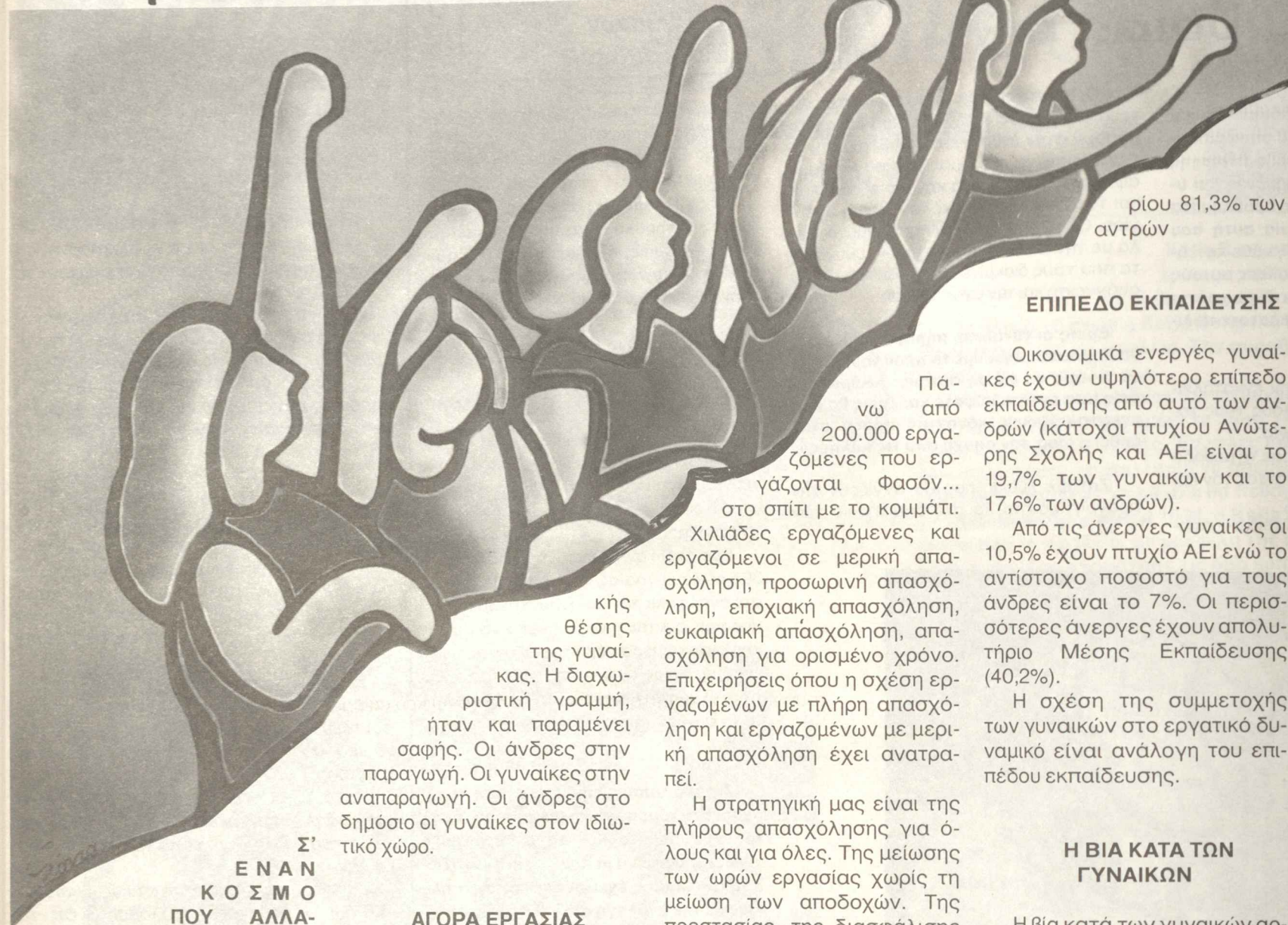
Μετά πάμε στις ειδικότητες: γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί, υδραυλικοί, επιπλοποι-οί κλπ. κλπ. όσοι δηλ. προσφέρουν μια εργασία κατ' ιδίαν, πληρώνονται κατ' ιδίαν και ούτε γάτο, ούτε ζήμια.

Και μετά πάμε στους βιομηχανούς, κλπ. Εκεί η κατάσταση είναι ταυτόχρονα νομωτική και ανεξέλεγκτη.

Τι μας έμεινε λοιπόν μια και όλα τα παραπάνω είναι δύσκολα και πού να τα βγάλουμε πέρα μ' όλους αυτούς; Μας έμειναν τα σίγουρα: Οι μισθοί, οι συνταξιούχοι και οι μικροεπαγγελματίες και μικροεμποροι. Στο κεφάλι. Αυτά βλέπεις δεν μπορούν να ξεφυγούν. Παλληγκαράς ο υπουργός.

Πάντως θέλω να πω και κάτι άλλο. Ας υποθέσουμε ότι όλοι πληρώναν κανονικά. Τι θα γινόταν δηλαδή; Έχει γούστο να νομίζει ο υπουργός ότι πρόκειται ποτέ αυτή η χώρα να δείξει εμπιστοσύνη σε κυβέρνηση. Ειδικά σε ο,τι έχει σχέση με οικονομικά.

Να αλλάξουμε τον κόσμο μέσα από την ισότητα

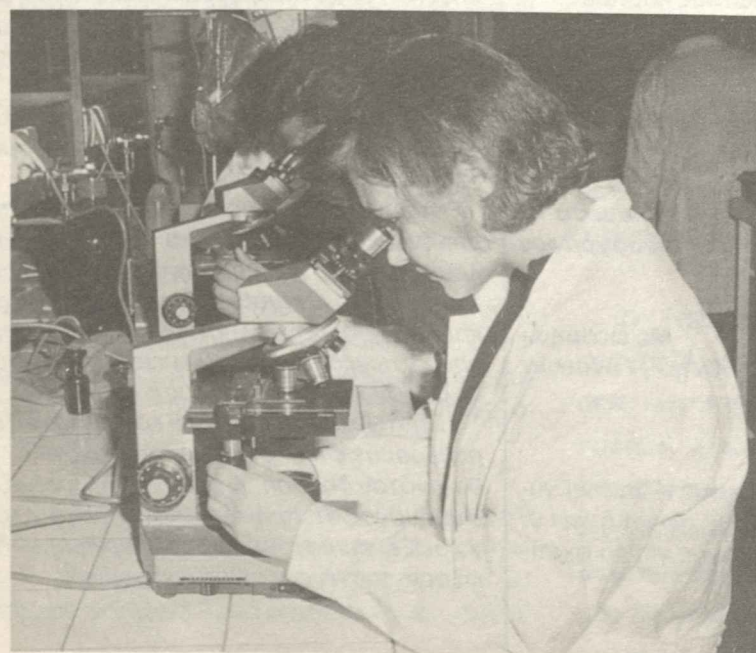

Σ' ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΑΛΛΑΖΕΙ... ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

Σ' αυτό τον κόσμο που όλα αλλάζουν, ο πλανήτης μας έγινε ένα μεγάλο χωριό, οι επισημονικοτεχνικές αλλαγές προχωρούν με ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Αλλάζουν τα μέσα παραγωγής, αλλάζει η οργάνωση της εργασίας. Αλλάζουν οι θέσεις απασχόλησης, αλλάζουν και τα προσόντα. Ένα μεγάλο μέρος της εργασίας έγινε αβέβαιο. Η ανεργία πλήττει περισσότερο τις γυναίκες.

ΝΕΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ ΝΕΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Οι κατακτήσεις δεν έχουν αλλάξει την ουσία της κοινωνικής

ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η θέση των γυναικών στην αγορά εργασίας, εκτός από την ποσοτική αύξηση στο εργατικό δυναμικό, δεν παρουσιάζεται βελτιωμένη παρά την ποιοτική άνοδο των τυπικών προσόντων των γυναικών και τις θετικές δράσεις.

ΝΕΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Χιλιάδες διαθεσιμότητες κάθε χρόνο σε εργοστάσια και επιχειρήσεις. Εκατοντάδες άδειες άνευ αποδοχών. Χιλιάδες εργαζόμενες που ουσιαστικά παρέχουν μισθωτές υπηρεσίες στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας και εργάζονται με δελτία παροχής υπηρεσιών.

ΑΜΟΙΒΕΣ

Μέσος όρος ωριαίων αποδοχών εργατριών βιομηχανιών 78.0% των αντρών
Μέσος όρος μηνιαίων υπαλλήλων βιομηχανιών 68.9% των αντρών
Μέσος όρος ωριαίων αποδοχών εργατριών ηλεκτρισμού, φωταερίου, ύδρευσης 92.5% των αντρών
Μέσος όρος μηνιαίων αποδοχών υπαλλήλων ηλεκτρισμού, φωταερίου, ύδρευσης 78.4% των αντρών
Μέσος όρος ωριαίων αποδοχών υπαλλήλων λιανικού εμπο-

ρίου 81,3% των αντρών

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Οικονομικά ενεργές γυναίκες έχουν υψηλότερο επίπεδο εκπαίδευσης από αυτό των ανδρών (κάτοχοι πτυχίου Ανώτερης Σχολής και ΑΕΙ είναι το 19,7% των γυναικών και το 17,6% των ανδρών).

Από τις άνεργες γυναίκες οι 10,5% έχουν πτυχίο ΑΕΙ ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για τους άνδρες είναι το 7%. Οι περισσότερες άνεργες έχουν απόλυτο Μέσης Εκπαίδευσης (40,2%).
Η σχέση της συμμετοχής των γυναικών στο εργατικό δυναμικό είναι ανάλογο του επιπέδου εκπαίδευσης.

Η ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η βία κατά των γυναικών αρχίζει από το απλό πείραγμα, τον ελαφρύ ή βαρύ ξυλοδαρμό, προχωρεί στην εκμετάλλευση της εικόνας της γυναίκας από ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο, για εμπορευματοικούς σκοπούς και φθάνει στο βιασμό και πολλές φορές, στο φόνο. Εκδηλώνεται σε όλους τους χώρους που ζουν και κινούνται οι γυναίκες, είτε πρόκειται για χώρους δουλειάς ή διασκέδασης, είτε για την ίδια την οικογένεια, που υποτίθεται ότι προστατεύει το μέλος της, γυναίκα.

ΦΑΣΟΝ... ΖΩΗ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ

Το φασόν διευρύνεται πέρα από τον ιματισμό, το δέμα, την κλωστοϋφαντουργία, τις μικροσυσκευές και την καθριότητα, στις λογιστικές εργασίες, μεταφράσεις, με ιδιαίτερη ανάπτυξη στην τηλεργασία, όπου η απασχόληση υπερβαίνει και τον εθνικό χώρο.

ΞΕΝΕΣ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ... ΠΑΙΔΙΑ ΕΝΟΣ ΚΑΤΩΤΕΡΟΥ ΘΕΟΥ

Η άνοδος των εθνικιστικών και ρατσιστικών ιδεολογιών παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις. Τα θύματα αυτού του φαινομένου είναι άνδρες και γυναίκες που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρατσισμού, επιβίωσης, οικονομικής εκμετάλλευσης. Οι γυναίκες αντιμετωπίζουν πρόσθετα σοβαρά προβλήματα λόγω του φύλου τους. Την απομόνωση, τη βάρβαρη συμπεριφορά, τη σεξουαλική εκμετάλλευση, τον βιασμό.
Ζητούμε τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας στο πνεύμα της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Τη νομιμοποίηση των ξένων εργατών που εργάζονται στην Ελλάδα. Κά-

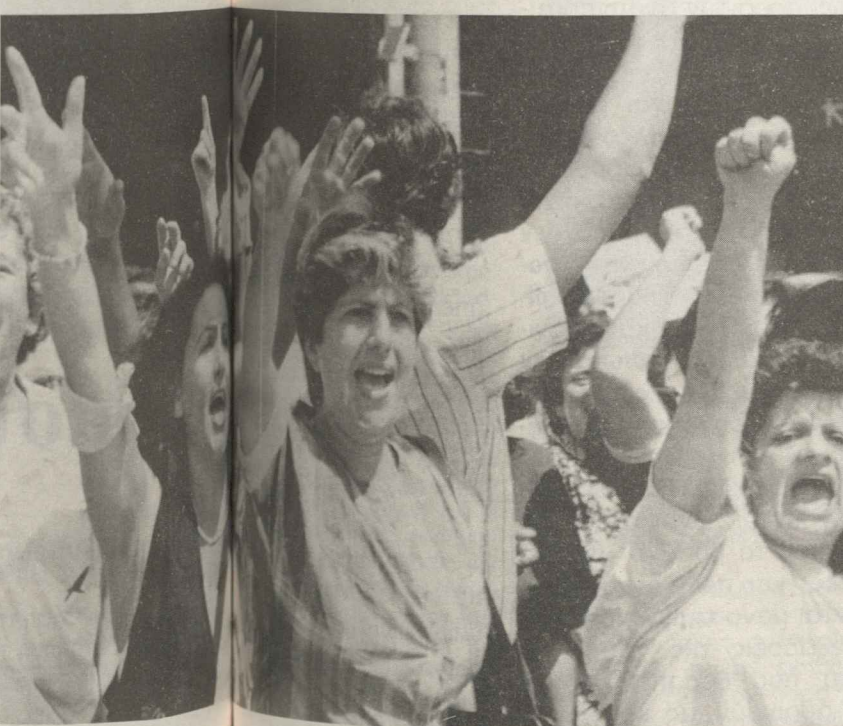
τα παραμονής και κάποιες άλλες.

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΠΑΡΕΝΧΛΗΣΗ

Τα συνδικάτα οφείλουν να αναγνωρίσουν την υπαγωγή των εργαζόμενων στην ανδρική προβλήματος. Να παλέψουν για οικονομικούς, κοινωνικούς ή υφίστανται τέτοια συνθήκες. Να κάνουν γνωστό το γεγονός ότι είναι παραδεκτό, δοκιμάζεται.

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑ

Θεωρούμε αδιανόητο να μην αναβιβαστεί η ηλικία των εκπομπών που έχουμε στην Ελλάδα. Τόσο να επιλέγουν οι γυναίκες, η κατάσταση να κάνουν παιδιά ή όχι, να προσδιορίζουν τον αριθμό των παιδιών που επιθυμούν σαν καταναλωτική αποκτήσουν, μέσα στην οικογένεια και αναπαραγωγή. Το δικαίωμα αυτό πρέπει να είναι ελεύθερο, γιατί σύμφωνα με την αρχή της προσηγορίας, «δεν πουλάει».

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

♦ Να παραιτηθούμε από τη λογική της παραιτήσεως.

♦ Να αγωνιστούμε για την ανάδειξη γυναικών σε θέσεις ευθύνης, στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

♦ Να αλλάξουμε τον κόσμο μέσα από την ισότητα

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΣΕΕ

μ' αφορμή το 28ο συνέδριο της ΓΣΕΕ

1. Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ένας από τους πυλώνες της δημοκρατίας. Ο ρόλος του είναι σπουδαίος για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, για την προσέγγιση όλων των προβλημάτων των οικονομικών, κοινωνικών, εθνικών, πολιτικών, μεγάλων και μικρών, από την σκοπιά των εργαζομένων. Αυτό το δύναμι προοδευτικό κίνημα με την μεγάλη κοινωνική προσφορά ζει τη δική του κρίση, τα δικά του οξυμμένα προβλήματα. Προβλήματα που έχουν σχέση με τις ραγδαίες αλλαγές που επιφέρει η επιστημονικοτεχνική επανάσταση στα μέσα της παραγωγής, στην οργάνωση της εργασίας, αλλαγές που έχουν σχέση με την διεθνοποίηση της οικονομίας, με την ιλιγγιώδη ανάπτυξη των μεταφορών, της επικοινωνίας, της στενής διασύνδεσης και αλληλοεξάρτησης που έκαναν τον πλανήτη μας ένα μεγάλο χωριό, όπου δεν υπάρχει χώρος, δεν υπάρχει τρόπος για να κρυφτεί κανείς και όπου ο απομονωτισμός και ο προστατευτισμός ως μέσα άσκησης πολιτικών τελείωσαν από πολύ καιρό.

2. Αυτό το σ.κ. από την συγκρότησή του και ιδιαίτερα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο που χαρακτηρίστηκε από την μαζική είσοδο των γυναικών στην αγορά εργασίας, προώθησε αιτήματα που αφορούσαν τις εργαζόμενες. Αιτήματα σε σχέση με την προστασία της μητρότητας, της υγιεινής και της ασφάλειας των εγκύων γυναικών, για την φροντίδα των παιδιών. Ένα πλέγμα αιτημάτων σημαντικών — στα πλαίσια της βιομηχανικής κοινωνίας — που αποσκοπούσαν στην διευκόλυνση των γυναικών ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν ικανοποιητικά στα πολλαπλά τους καθήκοντα. Το κύριο χαρακτηριστικό της εποχής παραμένει ότι ο δημόσιος χώρος που συμπεριλαμβάνει και τον χώρο της παραγωγής είναι ο χώρος των ανδρών. Ο ιδιωτικός χώρος ή της αναπαραγωγής είναι των γυναικών. Η διαχωριστική γραμμή παραμένει. Η παρουσία των γυναικών στον χώρο της εργασίας είναι προσωρινή και αυτή η προσωρινότητα καθορίζει την στάση και του σ.κ. απέναντι στις γυναίκες.

Αυτή η προσωρινότητα στην εσωτερική ζωή της καθορίζει την στάση των γυναικών απέναντι στην εργασία, στην οικογένεια, στην κοινωνία, στην πολιτική, στον εργοδότη, στο συνδικάτο, στην επαγγελματική καριέρα. Επί αυτής της προσωρινότητας οικοδομούνται οι δομές, οι λειτουργίες ολόκληρου του συστήματος από τις δημόσιες υπηρεσίες, το σύστημα υγείας, το σύστημα παιδείας που προϋποθέτουν μια γυναίκα στο σπίτι, την μαμά ή την γιαγιά.

3. Βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη στιγμή. Στην στιγμή που παρά τις αποσοδορμήσεις οι γυναίκες δεν είναι διατεθειμένες να χυρίσουν πίσω. Όπου συνειδητοποιούν ότι δεν υπάρχει δρόμος επιτροπής και όπου οι νέες ισορροπίες, οι νέες συνθέσεις αποτελούν μια αναγκαιότητα.

Δεν υπάρχουν πια επαγγελματικές υποχρεώσεις που δεν επιτρέπουν οικογένεια για την γυναίκα ή οικογενειακές υποχρεώσεις που δεν επιτρέπουν καριέρα.

Υπάρχουν άνθρωποι, άνδρες και γυναίκες, με επαγγελματικές και εργασιακές σχέσεις, με οικογενειακές

τος που έχει υποχρέωση να αλλάξει για να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες, στις δικές του μεγάλες ευθύνες. Υπάρχει μια δομή που χρειάζεται να αλλάξει για να συμπεριλάβει και τις γυναίκες.

4. Νέα ζητήματα έχουν τεθεί στην συζήτηση: Τι σημαίνει απασχόληση για όλους; Η ανάπτυξη δημιουργεί θέσεις απασχόλησης; Ποιές οι νέες θέσεις εργασίας που δημιουργούνται; Ποιός ο κύριος φορέας άσκησης κοινωνικής πολιτικής; Τι σημαίνει θετική και αρνητική ελαστικότητα στις εργασιακές σχέσεις; Έχει κατακτηθεί στην πράξη η ίση αμοιβή για εργασία ίσης αξίας; Ποια είναι τα αιτήματα σε σχέση με τον χρόνο; Τον χρόνο εργασίας και εκπαιδευσης, Πώς θα αναβαθμίσουμε τα επαγγελματικά στα οποία είναι συγκεντρωμένες οι γυναίκες;

5. Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει ανάγκη από την γυναικεία παρουσία και ουσιαστική συμμετοχή. Μετά από πολλά χρόνια σ' αυτό έχω πείσει ότι λίγοι αντιλαμβάνονται αυτήν την σημασία και αυτήν την αξία. Πιστεύω ότι ελάχιστα ενδιαφέρονται. Όλα τα παραπάνω απαιτούν ανατρεπτικές και ανακατανομές. Πράξεις όχι λόγια επαναστατικού χαρακτήρα. Και κανείς δεν είναι διατεθειμένος να κάνει καμία παραχώρηση. Το ποσοστό των γυναικών στο σ.κ. θα εξακολουθεί να είναι πτωτικό και κάποιοι θα μιλούν για την αποβιομηχανισμό, την ανεργία, τις απολύσεις.

Αυτά είναι δεδομένα, σοβαρά και αποδεκτά. Πώς γίνεται όμως παρά ταύτα να υπάρχουν και να λειτουργούν συγκεκριμένες διοικήσεις, συμβουλές, ομοσπονδίες, εργατικών κέντρων, παρά την κρίση και όλα τα προβλήματα. Γιατί απουσιάζουν οι γυναίκες; Ποσα προβλήματα συμπεκνώνει αυτή η απουσία;

6. Με συνείδηση των δυσκολιών, των ενόχων, του μεγάλου κόστους. Έχουμε καλέσει τις γυναίκες να σταματήσουν να εκχωρούν εξουσία και αρμοδιότητες στις αυθεντίες, να τις αμφισβητήσουν. Να παραιτηθούν από την λογική της παραιτήσεως. Να παραιτηθούν από το σύνδρομο της στοχοποίησης. Να έρθουν στο προσκήνιο, να διεκδικήσουν, να αγωνιστούν. Ο κάθε ένας ή κάθε μία από μας κάνει την διαφορά. Η αυξημένη αριθμητική παρουσία των γυναικών θα αποτελέσει στοιχείο αναζωογόνησης, εκσυγχρονισμού του ίδιου του σ.κ. Στοιχείο για παληάπο καλύτερες θέσεις για τα προβλήματα των γυναικών και όλων των εργαζομένων. Στοιχείο εμπλουτισμού του με τις αντιλήψεις, τις ευαισθησίες, τις προτεραιότητες, τις ιεραρχίες του μισού εργατικού δυναμικού, του μισού πληθυσμού.

Είναι θέμα δημοκρατίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι θέμα αξιοποίησης του πλούτου και των ιδεών. Είναι θέμα ενός οράματος όπου οι άνθρωποι ανεξάρτητα από φύλο, χρώμα, θρησκεία συνυπάρχουν, συναναπτύσσονται, συνδημιουργούν και δεν υπάρχει κανένας περιορισμός οικονομικός, κοινωνικός. Κανένα περιοριστικό όριο.

Φωτεινή Σιάνου

ΘΕΣΕΙΣ - ΑΠΟΦΕΙΣ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

ΕΤΕ

N. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συνεχίζοντας την προσπάθεια που ξεκινήσαμε πέρυσι προσβλέποντας στην πολιτιστική αναβάθμιση του τόπου, βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σας παρουσιάσουμε τη δεύτερη έκθεση «Γυναικών Δημιουργημάτων», προκειμένου να αναδείξουμε το ντόπιο καλλιτεχνικό δυναμικό.

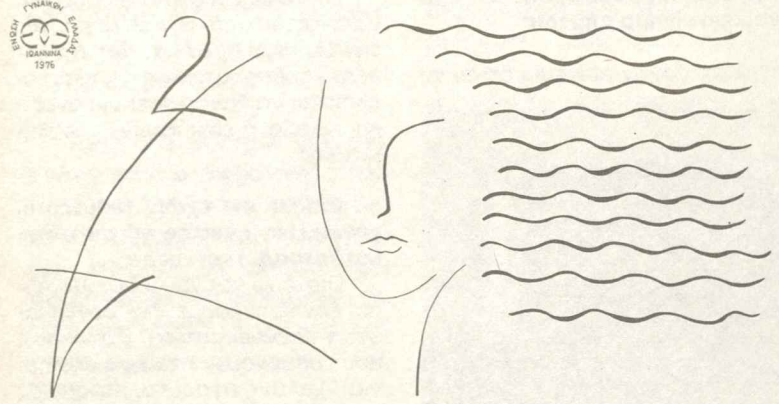
Μια έκθεση ζωγραφικής, αιογραφίας, υφαντικής, χειροτεχνίας, δεν αποτελεί ποτέ ένα απλό γεγονός, αλλά μια πολύπλευρη και επίμονη προσπάθεια που στοχεύει στην προώθηση της σύγχρονης Δημιουργίας στο ευρύ κοινό.

Αυτή η προσπάθεια αποκτά ιδιαίτερη σημασία όταν επιχειρείται σε πόλεις της επαρχίας και αποκαλύπτει τη διάθεση των ανθρώπων που βρίσκονται μακριά από την πρωτεύουσα για μια ουσιαστική πολιτική αποκέντρωση.

Η έκθεση αυτή είναι αφιερωμένη στη μνήμη της Μεγάλης Ελληνίδας Μελίνας Μερκούρη.

Στη γυναίκα των πολλών ρόλων, στη γυναίκα που τα τελευταία 20 χρόνια κράτησε την Ελλάδα στο προσκήνιο, στη γυναίκα των οραμάτων, στη μεγάλη μορφή της σύγχρονης πολιτικής και πολιτι-

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

στικής ιστορίας.

Την αφιερώνουμε σε αυτή που κατήγγινε όλα τα στερεότυπα, στην απόλυτη γυναίκα, στην ενσάρκωση της Δημοκρατίας της κοινωνικής δικαιοσύνης της Ελευθερίας.

Στη γυναίκα που έκανε τον πολιτισμό πολιτική και την πολιτική πολιτισμό. Σε αυτήν που πίστευε στον άνθρωπο και στη δύναμη του πολιτισμού, που άφησε σε μας να συνεχίσουμε τα ανεκπλήρωτα όνειρά της.

Ονειρό της, η επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα, η ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων, θέατρο σε κάθε πόλη και κάθε σχολείο. Πολιτιστική θωράκιση Θράκης και Μακεδονίας, η ίδρυση του Μουσείου της Ακρόπολης.

Στην εκπλήρωση του ονείρου της Μελίνας για την ίδρυση του Μουσείου της Ακρόπολης αποφασίσαμε εμείς οι γυναίκες του Παρτηρίματος της Ένωσης Γυναικών Ελλάδος και οι Γιαννιώτισσες Δημιουργοί να βοηθήσουμε με τις μικρές μας δυνάμεις.

Οργανώνοντας εκτός από την έκθεση αυτή και προβολή κινηματογραφικής ταινίας με πρωταγωνίστρια τη μεγάλη ηθοποιό Μελίνα Μερκούρη.

* Από την ομιλία στα εγκαίνια της έκθεσης.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
δ' δέσμης

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ

- Τμήματα απορρίψων
- Προπαρασκευαστικά Α' & Β' Λυκείου
- Εξειδικευμένη διδασκαλία Ιστορίας Γ' & Δ' Λυκείου και Πολιτικής Οικονομίας με σύγχρονα οπτικοακουστικά μέσα
- Διδακταλό Γλώσσας & Εκθεσης στο Γυμνάσιο
- Διδακταλό Εκθεσης, Αρχαίων & Λατινικών στο Λύκειο
- Τμήματα Ιστορίας και Κοινωνιολογίας Κορμού
- Εκπαιδευτικές Εκδόσεις και εφαρμογές πληροφορικής
- Εβδομαδιαία ΤΕΣΤ ελέγχου γνώσεων

ΤΜΗΜΑΤΑ: ΚΑΝΟΝΙΚΑ 10 μέλη
ΓΚΡΟΥΠ 6 μέλη

πρόοδος

Διευθυνση: Λυδία Φίλη

ΒΛΑΧΕΙΩΝ 9, 2ος Οδ., Γ.ρ.7 ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΤΗΛ.: 28004

ΜΟΝΟΓΟΝΙΚΕΣ
ΘΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ

Το Τοπικό Τμήμα Κοινωνικών λειτουργιών και ο Δήμος Ιωαννίνων, οργανώνουν ημερίδα το Σάββατο 8-4-1995 στο Πνευματικό κέντρο του Δήμου αίθουσα Πυρσινέλλα ώρα 9π.μ. με θέμα: «Οικογένεια με ένα γονέα. Μια πραγματικότητα στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία»

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ
ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Ο Σύλλογος Γυναικών Νομού Ιωαννίνων διοργανώνει εκδήλωση-ομιλία με θέμα: **Εθνικισμός - Ρατσισμός** την Τετάρτη 5 Απριλίου 1995 και ώρα 7 μμ στην αίθουσα τελετών της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Ιωαννίνων Κεντρική ομιλήτρια θα είναι η κ. Μαρί Πρίφτη. Θα παραυρεθεί εκπρόσωπος των γυναικών του Κουρδιστάν και αντιπροσωπεία από τη Σερβία. Η εκδήλωση θα πλαισιωθεί από χορούς και τραγούδια του Κουρδιστάν.

Ο Σοροπτιμιστικός Ομιλος Ιωαννίνων για την 8η Μάρτη οργάνωσε εκδήλωση - ομιλία με θέμα «ο ρόλος της γυναίκας στην εκπαίδευση, την οικογένεια, την εργασία.»

συλλογος
γυναικών
N. Ιωαννίνων
(ΟΓΕ)

Δελτίο τύπου

πραγματοποιήθηκε στην Αθηνά από 10 μέχρι 12 Μαρτίου το 6ο Συνεδριο της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδος (ΟΓΕ)

η συμμετοχή γυναικών από όλες τις περιοχές της Ελλάδας υπήρξε εντυπωσιακή, πανώ από πεντακοσίες συνεδρες και στην πλειοψηφία τους νεες γυναίκες

το συνεδριο παρακολούθησαν και ξενες αντιπροσωπείες από Βοσνία, Τουρκία, η εκπροσώπος των Κουρδων Προσφυγων στην Ελλάδα, εκπροσώπος από την Κυπριακή αντιπροσωπείες γυναικών μεταναστριών από Αυστραλία, Βρυξελλες κ.ά.

ολο το φασμα των προβλημάτων και το χτυπημα που αντιμετωπίζει το γυναικειο κινημα εδιξαν με τις ομιλιες τους οι γυναικες και με τολμη και διορατικότητα επεσημαναν τους κινδυνους που προερχονται απο τους κυκλους της Ενωμενης Ευρωπης με πιστους εταρους της την σημερινη Κυβερνηση οπως και την προηγουμενη.

το κεντρικο συνθημα "γυναικες αντισταθετε" πλασιωθηκε απο το συνθημα "γυναικες ενωμενες" γιατι οπως όλες οι συνεδρες επεσημαναν μονον στην ενωπητητα των γυναικων βρισκεται αυτη η τεραστια δυναμη η οποια θα εμποδισει την εφαρμογη των οσων επιχειρουνται δηλαδη το πισωγυρισμα του κινηματος και την αφαιρεση των οσων εχουν κατακτηθει τα τελευταια εκατο χρονια με αγωνες και αιμα

θεματα σοβαρα οπως τα ΜΜΕ, η εργασία, το κρατος προνοιας, ο πολιτισμος, η υγεια, το δημογραφικο, η ερηνη, η γυναικα στα κεντρα εξουσιας, το περιβαλλον, η γυναικα της υπαιθρου, τα ναρκωτικα, απασχολησαν και αναλυθηκαν εκτεταμενα βαζοντας αναγκαια και επτακτικα μετρα για την επιλυση τους

το συνεδριο εληξε την Κυριακη το μεσημερι αναδεκνοντας ενα νεο 51 μελες Διοικητικο Συμβουλιο στο οποιο συμμετεχουν και δυο αντιπροσωπωι απο τα Γιαννινα οι κ.κ. Α. Τασουλα και Μ. Χαζηγιαννη.

ΑΡΤΕΜΗΣ ΜΑΝΕΚΑ:

Δεν μπορώ να πω ότι έκανα
όλα εκείνα που ήθελα...

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ
ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ.

Κα Μανέκα, πέρασαν τόσα χρόνια από τότε που ξεκίνησες, αλήθεια τι θυμάσαι από τα παιδικά σου χρόνια; Οι μπιγνιές, το χαρτί, τι ήταν για σένα;

Δεν αισθάνομαι πως πέρασαν πενήντα χρόνια ζωγραφίζοντας. Για μένα δεν υπάρχουν χρονικά όρια στη δημιουργικότητα...

Θυμάμαι τον εαυτό μου να φτιάχνω σχέδια με το δάχτυλο στο ακνισμένο τζάμι του δωματίου μου και στη συνέχεια με ένα μολύβι πάντα στη σχολική ποδιά μου, όπως πολλά παιδιά. Μόνο που εγώ συνέχισα τα ίδια και στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο, όπου τα θρανία και τα βιβλία μου ήταν συνεχώς μουντζουρωμένα με σχέδια και σκίτσα. Για το λόγο αυτό ήμουν συνήθως ορθή στο ένα πόδι στον τοίχο της τάξης.

Ποιοί ήταν οι πρώτοι σου δάσκαλοι στο «επίσημο» ξεκίνημα;

Πρώτη μου δασκάλα ήταν το 1942 η κ. Μπουροβίλη, μία ευγενέστατη Λευκορωσίδα που παρέδιδε για λίγο καιρό μαθήματα ζωγραφικής στο Λύκειο Ελληνίδων. Μετά την Κατοχή, για ένα μικρό διάστημα, πήρα μαθήματα —μαζί με τον Παύλο Βρέλλη και άλλους— από τον κ. Γ. Καζάκο, που δίδασκε και αυτός στο Λύκειο Ελληνίδων, αλλά δυστυχώς, λόγω της κατάστασης δεν κράτησαν χρόνο. Από τότε ασχολήθηκα μόνη μου.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΗΡΘΕ
Η ΚΑΤΟΧΗ.

Ο πόλεμος και η κατοχή με ε-

πηρεάσαν πολύ. Πρώτα γνώρισα το φόβο. Μετά γεννήθηκε μέσα μου η επανάσταση, με την αντίσταση, τις κρυφές συναντήσεις, τη φυλακή, τον ξενιτεμό, την απελευθέρωση.

Η ζωγραφική μου ήταν τότε ανάγκη εσωτερική, το μόνο που μπορούσε να με γαληνέψει και να μου δώσει χαρά...

Για μένα, που την εφηβεία την πέρασα στο σκοτάδι, η καινούργια ζωή που άρχισε στην πόλη μας στην περίοδο 1950-1959 που η ζωή βρήκε τον ήρεμο ρυθμό της, ήταν ένα ξέσπασμα χαράς και μια ανάγκη να ζω και να δημιουργήσω, και να τα περάσω όλα αυτά μέσα από τη δουλειά μου.

ΤΙΠΟΤΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΔΕΝ ΕΙ-
ΝΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ

Τι ήταν εκείνο που σε βοήθησε στη δουλειά σου και σε επηρέασε πιο πολύ;

Είχα τη μεγάλη ευτυχία, με το γάμο μου, να ταξιδέψω στο εξωτερικό. Έτσι, πραγματοποιήθηκε η επιθυμία μου να δω τους ζωγράφους που αγαπούσα, να γνωρίσω καινούργιους και να ζω ένα διάστημα τρέχοντας από μουσείο σε μουσείο. Είδα τα αυθεντικά έργα των ζωγράφων που θαύμαζα —του Βαν Γκόγκ, του Γκαγκέν, του Σεζάν, του Λωτρέκ και άλλων, από τους οποίους, όπως είναι φυσικό, επηρεάστηκα. Άλλωστε, τίποτε στη ζωή δεν είναι καινούργιο, απλώς βλέπεις, αγαπάς ή δεν αγαπάς, επηρεάζεσαι και αυτό βγαίνει από σένα πάλι. Όχι ίδιο, αλλά το αποδίδεις με ένα δικό σου τρόπο.

Είχες κάποιες ιδιαίτερες σπουδές στο εξωτερικό, εμπει-

ρίες;

Το 1963 που γνώρισα το Παρίσι με επηρέασε φοβερά. Η ίδια η πόλη ήταν μία πρόκληση. Πήγα στην Académie Julien, με δασκάλους του Mac Avog και Jerome. Δούλευα πρωί - απόγευμα για να προφτάσω να επωφεληθώ όσο πιο πολύ μπορούσα.

Δούλευα εκεί και σκιτσάριζα όπου και αν βρισκόμουν, ακόμη και στα μουσεία, όπου περνούσα ώρες ολόκληρες. Χα την ευκαιρία για ένα μήνα που έμεινα, να δουλέψω σε γυμνά μοντέλο με ολιγόλεπτες πόζες —μία εμπειρία φοβερή.

Μέσα στον άνθρωπο υπάρχουν όλα όσα αγαπάς και όσα μισείς

Ποιά είναι κατ'εξοχήν τα θέματα των έργων σου;

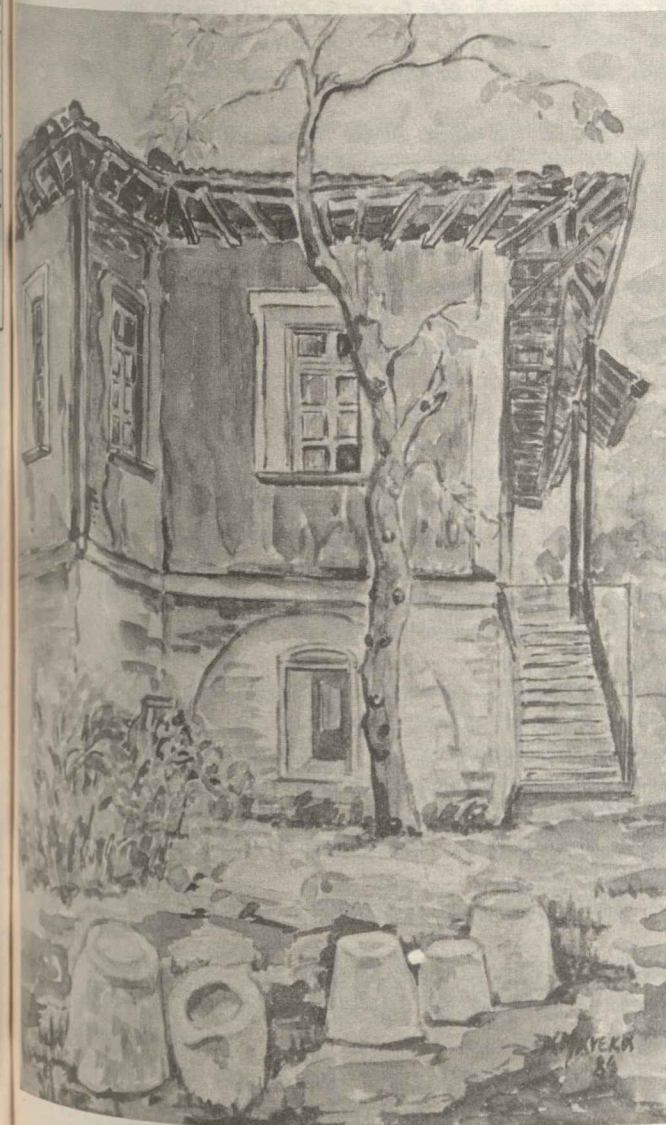
Είναι ποικίλα, γιατί ποικίλα είναι και τα συναισθήματα που με αγγίζουν. Θέλω να τα κρατήσω κοντά μου και να νοιώσω βλέποντάς τα, και να νοιώσουν όσοι τα βλέπουν, εκείνη τη συγκίνηση που με αγγίζει κι εκείνες τις σκέψεις που τα γέννησαν.

Έτσι, τη δουλειά μου τη χωρίζω σε περιόδους που με συγκινούν ορισμένα θέματα ιδιαίτερα. Εκείνο όμως που πάντα με προκαλεί, είναι το πορτρέτο, που υπάρχει σ' όλες τις περιόδους που περνάω κατά καιρούς. Είναι για μένα το πορτρέτο, ολόκληρη η φύση, το σύμπαν. Μέσα στον άνθρωπο υπάρχουν όλα όσα αγαπάς και όσα μισείς. Μ' ενδιαφέρει αυτό το ψάξιμο της προσωπικότητας, ο ψυχισμός του μοντέλου που σε οδηγεί σ' ένα κόσμο μαγεμένο ή σ' ένα κό-

συνέχεια στη σελ. 18

Η γυναίκα του '90

Κάποτε στο Κάστρο

Η μάνα γη η Ο Κύκλος της Ζωής

ΑΡΤΕΜΙΣ ΜΑΝΕΚΑ

συνέχεια από τη σελ. 17

απο ανελέητο.

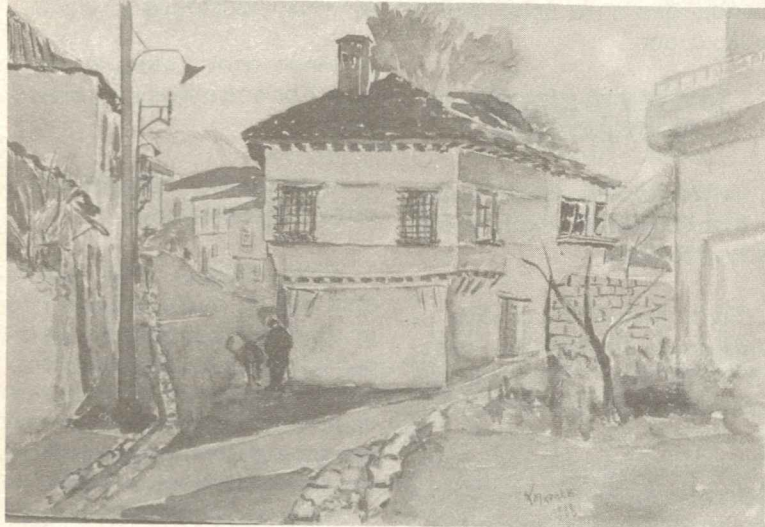
Δεν ξέρω αν καταφέρνω να δείξω την τέχνη μου με όλα αυτά που με αγγίζουν. Για μένα είναι η ιστορία μου, οι μνήμες μου...

Ακόμα, η δουλειά μου στο υπαίθριο, με συγκινεί. Θέλω να 'ρχομαι σε άμεση επαφή μ' αυτό που κάνω. Το δένδρο π. χ. μιλάει, είναι σαν τον άνθρωπο.

Στη δουλειά σου, μεγάλο μέρος έχεις αφιερώσει στις «Πάργες τις ανεφοριές», στο Κάστρο της, στις ακροθαλασσιές της, στους ανθρώπους της.

Η ανακάλυψη της Πάργας ήταν για μένα πρόκληση για μένα, με την τόσο αλλιώτικη ατμόσφαιρα από τα γκρίζα μου Γιάννενα, που μ' έκανε να ζωγραφίζω σαν τρελλή προσωπία, σπιττία, τοπία, τα πάντα.

Ποιά είναι η σχέση σου με

Κάποτε στην περιοχή Αρχιμανδριού

τους Ηπειρώτες ζωγράφους;

Πάντα ήταν και είναι άριστες. Με ορισμένους απ' αυτούς, Καζάκο, Παντελάκη, Μπαλτογιάννη, Δαγκλή, δουλέψαμε υπαίθριο αρκετές φορές και αλληλοζωγραφιστήκαμε.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΑΣΙΓΑΣΤΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΓΙΑ ΤΟΣΑ ΑΚΟΜΗ!

Ό,τι έκανες μέχρι τώρα φτάνουν;

Δεν μπορώ να πω ότι έκανα όλα εκείνα που θα 'θελα. Υπάρχει μια ασίγαστη επιθυμία για τόσα ακόμη!

Δεν ξέρω τι προσμένω κι αν προσμένω. Απλώς θέλω να ζωγραφίζω, γιατί τονίζω πως πίσω απ' αυτά που φτιάχνω, υπάρχει κάθε φορά κάτι άλλο. Κάτι άλλο που θα με εκπρόσει περισσότερο, θα το φτάσω; Θά 'ναι αυτή η κορφή που επιδιώκω.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΙΑ

Πρόσφερες πολλά στην πνευματική ζωή της πόλης, δεν αρκέστηκες στο να δημιουργείς μόνη, προσπάθησες την τέχνη σου και τις γνώσεις να τα μεταδώσεις και στο παιδί, εκεί στο εικαστικό εργαστήρι, είσαι από τους πρωτεργάτες του...

Είναι σωστό αυτό που λες, εγώ βλέπω όλοι εκεί επιθυμούν να βοηθήσουν όσο γίνεται περισσότερο. Τι να σου κάνει όμως το παιδί όταν έρχεται μόνο μία φορά τη βδομάδα; Και όμως το παιδί ενθουσιάζεται και θέλει να κάνει όλο και περισσότερα. Αν λίγο το τονώσεις, αν του δώσεις κάτι καινούργιο, το παιδί ενθαρρύνεται, και «απαιτεί», δεν αρκείται στα ίδια και τα ίδια. Και είναι η χαρά του απεριόριστη όταν κάθε χρόνο στην έκθεση σου που γίνεται στο Δημαρχείο της πόλης μας, βλέπει τις δημιουργίες του και τους κόπους του να ανταμείβονται. Μόνο που, κατά τη γνώμη μου, η έκθεση αυτή δεν πρέπει να γίνεται το Σεπτέμβριο, αλλά στο τέλος της σχολικής χρονιάς, γιατί και πρόσφατη είναι η δουλειά τους, αλλά και γιατί τον επόμενο χρόνο δεν παρακολουθούν πάντα όλα τα παιδιά, οπότε ξεχνιούνται κατά κάποιον τρόπο.

Ποιά είναι η σχέση σου με

Κάποτε στην περιοχή Αρχιμανδριού

τους Ηπειρώτες ζωγράφους;

Πάντα ήταν και είναι άριστες. Με ορισμένους απ' αυτούς, Καζάκο, Παντελάκη, Μπαλτογιάννη, Δαγκλή, δουλέψαμε υπαίθριο αρκετές φορές και αλληλοζωγραφιστήκαμε.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΑΣΙΓΑΣΤΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΓΙΑ ΤΟΣΑ ΑΚΟΜΗ!

Ό,τι έκανες μέχρι τώρα φτάνουν;

Δεν μπορώ να πω ότι έκανα όλα εκείνα που θα 'θελα. Υπάρχει μια ασίγαστη επιθυμία για τόσα ακόμη!

Δεν ξέρω τι προσμένω κι αν προσμένω. Απλώς θέλω να ζωγραφίζω, γιατί τονίζω πως πίσω απ' αυτά που φτιάχνω, υπάρχει κάθε φορά κάτι άλλο. Κάτι άλλο που θα με εκπρόσει περισσότερο, θα το φτάσω; Θά 'ναι αυτή η κορφή που επιδιώκω.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΙΑ

Πρόσφερες πολλά στην πνευματική ζωή της πόλης, δεν αρκέστηκες στο να δημιουργείς μόνη, προσπάθησες την τέχνη σου και τις γνώσεις να τα μεταδώσεις και στο παιδί, εκεί στο εικαστικό εργαστήρι, είσαι από τους πρωτεργάτες του...

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΛΗ

MARION ΜΙΝΤΣΗ

Αντρες..

μήπως

φταίτε

και σεις;

Δεν ξέρω πολλά για το βιογραφικό της Μαριόν Μίντση. Ξέρω μόνο τ' όνομά της —δεν ξέρω πώς να ψευδωνυμώ της, ξέρω τη φυσιογνωμία της— από φωτογραφία της στο εξώφυλλο του θύλου της με τίτλο «Αντρες... μήπως φταίτε και σεις», ξέρω τη «φωνή» της μέσα από τη φωνή της Νόρας Κοτσέλη, σε παλιά ραδιοφωνική εκπομπή με τίτλο «Γυναίκες... φταίμε και μεις», ...ξέρω τη Μαριόν Μίντση μέσα από τα κείμενά της. Άρα την ξέρω πολύ καλά, και ας μην τη γνωρίζω προσωπικά.

Παλεύει και μάλιστα με πολύ χιούμορ, τρυφερότητα και ανθρωπιά, για μια φίλη, αγάπη και κατανόηση ανάμεσα στα δύο φύλα, ανάμεσα στους γονείς και το παιδί, στους συγγενείς... στους φίλους. Κοιτάζει κατάματα —από χίλιες μεριές, τις ανθρωπινες σχέσεις, και μεταξύ των άλλων λέει: «Αχ μωρέ μανά!... Εμ βρε μανά... για σκέψου μήπως φταίς και συ...» στη γυναίκα - μανά, ύστερα από συγκεκριμένη κουβέντα μανάς και γιου.

«Αχ μωρέ γονείς... μήπως το παραξελώνουμε και μεις», αναφερόμενη και στους δύο γονείς στο ο ένας συμπράττει τον άλλον προκειμένου να δείξει ότι αυτός είναι που το αγαπάει περισσότερο και όταν και οι δύο του δημιουργούν τις ίδιες ενόχες.

«Αντρες μήπως το παραξελώνετε και σεις;» στους άντρες που το παγωτό το πάνε στο ψητό... «Από γυναίκες ουουου!» στους άντρες που μέρα νύχτα το στρώνουν στο κυνηγό!...

Και είναι όχι μόνο χαρακτηριστικό αλλά και σπαρτακτικό το άρθρο της αυτό: «Τι έκανες σήμερα γυναίκα»;

Αντρες μήπως το παραξελώνετε και σεις;

Να προχθές είπα σε κάποιον έτσι αυθόρμητα πόσο είχε ομορφύνει και αυτομάτως μου έκανε πρόκληση στο σπίτι του για παγωτό. Και πήγα. Εκείνος όμως, αντί να μου προσφέρει παγωτό, το πήγε κατευθείαν στο ψητό. Στην προσπάθειά μου να του δείξω την έκπληξη και την διασάφισή μου έβλεπε φανερά ενοχλημένος γύρισε και μου είπε:

—Μα... νόμισα ότι το ήθελες και συ. Αυτό τουλάχιστον μου έδειξε η συμπεριφορά σου. Και ύστερα... αν δεν ήθελες, γιατί δέχτηκες να 'ρθεις εδώ! Έφαγα και γω το παγωτό, κι ακόμα το φυσώ.

Από γυναίκες ουουου!

—Δε μου λες ρε κούκλα, είσαι για μια τσάρκα!

—Οχι βρε φίλε, δεν είμαι, γιατί να είμαι; Κι αν είμαι για σένα τον τυχαίο, τον περαστικό θα είμαι και για τον επόμενο. Θα περάσουμε ωραία, θα τη βρούμε... να σου λέω, θα τη βρούμε.

—Και γιατί να τη βρούμε βρε αγόρι; μαζί τη χάσαμε; Ε, όχι σου είπα, ντε, κάνε παρά περά. Γιατί λες ότι πρέπει να σου δώσω αναφορά, πώς και γιατί δεν θέλω! Γούστο μου δεν είναι να μην θέλω! Στάματα πια να μ' εννοχλείς.

Δεν ξέρω βρε παιδί, αλλά να πώς να σας το πω, καμιά φορά νιώθω, ότι θεωρείτε το παίξιμά μου σαν Εθνική σας υποχώρηση. Γιατί βέβαια αυτό, μόνο εδώ σε μας τους Έλληνες συμβαίνει σε παλαιότερο και χυδαίο συχνά βαθμό. Εξώ, έτσι και πειράξεις καμιά κοπέλα, εκείνη ανανταίτητα θα μπάς και είναι Έλληνας αυτός; Θα μου πεις τώρα, πώς να μην είναι Έλληνας, αφού ο Έλληνας είναι θερμόαιμος λαός.

Και καλά βρε παιδιά, καλά μέχρι εδώ, με τα παρακάτω όμως τι γίνεται; Πώς γίνεται δηλαδή από τη μια να δηλώνετε πως τάχα από γυναίκες... ουουου, είτε χορτάτοι μέχρι το λαιμό και από την άλλη να μας στρώνετε μέρα νύχτα στο κυνηγό; Όχι... εγώ... απλώς ρωτώ!

Αχ μωρέ, μανά!...

—Γιατί βρε καλό μου παιδί μού φέρεις έτσι απότομα; Αλλά ξέρω γω, το ξέρω πολύ καλά, αυτή σου βάζει διαολιές. Από την μέρα που έμπλεξες μ' αυτήν, έβαλες το διάολο μέσα σου. Χάθηκες μέσα μου μια καλή κοπέλα, τη ζωντοχώρα πήγες να μου βρεις; Παράτα την βρε παλληκάρη μου, να βρεις και συ ένα καλό κορίτσι, να συμμάχησεις. Τι νομίζεις ότι περιμένουμε και μεις από τη ζωή; Τόσους κόπους σ' αναβρέψαμε, πότε θα δούμε και μεις κανά εγγόνι; Να χαρεί και ο δόλιος ο πατέρας σου. Ο καμής τον έφαγε κι αυτόν. Και γω όλη μέρα κλάω κρυφά να μη με δει.

Ε, να παντρευτείς βρε αγόρι μου, να παντρευτείς, δεν λέω. Αλλά όχι για μια γυναίκα να παρτήσεις τους γονείς σου! Τι την ευχή, στο βρακί της σ' έβαλε αυτή; Κι εμείς... κι εμείς που με χίλιες στερήσεις σε σπουδάσαμε, σε μεγαλώσαμε, σε ανατρέψαμε, να μη σε βλέπουμε καθόλου; Μήπως ζητάμε; Τιποτά. Νά 'ρχεται κάπου κάπου να τρως κανά φαί της τη προκοπή;

—Γιατί βρε μανά, σου είπα κανέναν ότι μένω νηστικός;

—Ε, καλά τώρα, καλά... λες και δεν σε βλέπω εγώ... Ερεψες παιδάκι μου, έρεψες. Αλλά οδοντοπόνη αυτή η σουρλουλού να σου κάνει κανά καλό φαί;

Όλα της ώρας για ευκολία. Αααχ, τι νόμιζες, ότι όλες οι γυναίκες είναι σαν τη μανά σου, να 'ναι όλη μέρα στην κουζίνα;

—Δεν μου λες βρε μανά, τρελλάθηκες τελείως; Εσύ δεν έλεγες ότι με είχε κάνει σαν μπαλόνι; Πώς ν' ανεβαίνει κι οι μεγάλοι να την εγγονή τους να γα να σ' ευχαριστείτε αδυσώτιστα και γω. Και ύστερα γιατί τη βρίζεις; Εργαζόμενη γυναίκα είναι. Μπορεί να βρίσκεται όλη μέρα στην κουζίνα;

—Εμ, βρε μανά... για σκέψου λίγο. Μήπως φταίς και συ;

Τα συνεδρία

κι αρχισαν να φτάνουν οι γυναίκες απ' τη Θεσσαλία κι έφτασαν οι γυναίκες απ' την Κρήτη και μπηκε η γκρουπτα απ' τη Μακεδονία κι ένα σμήνος από γυναίκες αγκαλιάστηκαν αρχισαν να γεμίζει τις σκαλές, τους διαδρόμους, την αίθουσα που είχαν αρχισαν να μικραίνει, να μικραίνει αφορητά γιατί είμασταν πολλές, παρα πολλές και τη μια αγκαλιάστη την άλλη και τις φιλούσαν παλιές που είχαν να φιλήσουν χρόνια, που η μια ηταν στα νησιά του Αιγαίου και η άλλη είχε παντρευτεί αντιπαρα τα νησιά του Ιονίου βρεθηκαν και τα μαλλιά τους είχαν αρχισαν να γκριζάρουν κι αναγνωριστικαν κι αγκαλιαζονταν σφιχτά και με ματια βουρκωμενα να κλαμει η μια την άλλη και να κλαμουν που ακομα ειναι στην δια γραμμη, στην πρωτη γραμμη, κι ηταν και γυναικες που κλαμουν, γυναικες που δημιουργουν, γυναικες που ειναι δικαιοσυνες και πηγαιναν και συναντουσαν η μια την άλλη και η μια συγχαιρε την άλλη και λεγαν ποσο πολυ ηθελε να γνωρισει η μια τη άλλη και ενα ζουζουνισμα γλυκο ητανε εβαλουμε πανω απ' τα κεφαλια τους και τα κοκκινα γραμφαλλα πανω απ' τα τραπεζια αρχισαν να σπυλιουν τα σπυλη, τα μαλλια, τις μποντουινες κι ητανε ολες τοσο ομορφες, τοσο νεες, τοσο ωραιες γυναικες!

και οι διαδικασίες αρχισαν

και ένας χειμαρρος απο οκεφεις, προτασεις, διαπιστωσεις, αναλυσεις, πληροφοριες, στοιχεια και μπηκαν κι αναλυθηκαν θεματα τοσο σοβαρα, τοσο επωδυνα για το γυναικειο κινημα, τοσο απλα και ομως αλυτα και εγινε προσπαθεια να σκιαγραφηθει καθαρα και ξεστοτερα ολο το σκηνο της σημερινης πραγματικοτητας που ειναι μαυρη κι αραχνη και που παν να την κανουν ροζ και εξευτελιστικη και οι γυναικες ακουγαν, οι γυναικες ενθουσιαζονταν, οι γυναικες δακρυζαν και μιλησαν γυναικες που ηρθαν απο πολυ μακρια για να περασουν μαζί μες αυτες τις ωρες, αυτες τις πολυτιμες τρεις ημερες που ειχε μεσα σ' αυτες τις αιθουσες του Συνεδριου χτυπουσε η καρδια ολων των γυναικων εστω κι αν αυτες δεν το ξερανε εστω κι αν πολλες που επρεπε να ειναι εκει ελειπαν και σηκωθηκε και μιλησε η Ραντα Ριστιτς απο τη Βοσνια και μας ειπε οτι μας ζηλευει μας ζηλευει που μπορουμε να κανουμε αυτη τη μαζωξη γιατι εκεινες δεν μπορουν γιατι ο πολεμος τους εχει διαλυσει γιατι δεν εχουν καιρο πρεπει να

στη συνεχεια ανεβηκαν και οι αλλες πολυτιμες γυναικες η Καλλιοπη, η Ασπα, η Χαρις, η Μαρι, η Κατινα, η Νιτσα και οι διαδικασίες αρχισαν και μια γλυκεια ευωδια ητανε απλωμενη σε ολη την αιθουσα που δεν μας χωρουσε στ' αληθεια δεν μας χωρουσε γιατι ειχανε ερθει πολλες πολυ περισσοτερες απ' οσες μπορουσες να ελπισεις στις δυσκολες αυτες στιγμες που θα νομιζε κανεις οτι ολα χανονται οτι εχουν καταφερει να αποπροσανατολισουν οτι εχουν καταφερει να πσιωγυρισουν και να διαστρεψουν ολα για οσα εχουμε αγωνιστει τοσα χρονια τωρα!

και οι διαδικασίες αρχισαν

στη συνεχεια ανεβηκαν και οι αλλες πολυτιμες γυναικες η Καλλιοπη, η Ασπα, η Χαρις, η Μαρι, η Κατινα, η Νιτσα και οι διαδικασίες αρχισαν και μια γλυκεια ευωδια ητανε απλωμενη σε ολη την αιθουσα που δεν μας χωρουσε στ' αληθεια δεν μας χωρουσε γιατι ειχανε ερθει πολλες πολυ περισσοτερες απ' οσες μπορουσες να ελπισεις στις δυσκολες αυτες στιγμες που θα νομιζε κανεις οτι ολα χανονται οτι εχουν καταφερει να αποπροσανατολισουν οτι εχουν καταφερει να πσιωγυρισουν και να διαστρεψουν ολα για οσα εχουμε αγωνιστει τοσα χρονια τωρα!

για να γυρισει σωστα και καθαρα και ειπε οτι οι γυναικες πρεπει να διαβαζουν πρεπει να μελετουν πρεπει να κανουν βουτια μεσα στη θαλασσα της γνωσης και της μορφωσης για να μπορεσουν ν' αντισταθουν στο βορβορο της διαφθορας και της υποκοουλτουρας που ξερναι καθημερινα αυτο το πραγμα που το λενε τηλεοραση και που γνεφει προκλητικα κι ανενδοιαστα καθε ταλαιπωρημενη γυναικα που ειναι κλεισμενη στους τεσσερις τοιχους του σπιτιου της κι υστερα οι γυναικες προσφεραν βιβλια και ανθη σε μια αλλη γυναικα στην Αλιε, τι πιο πολυτιμο στ' αληθεια απο βιβλια και λουλουδια να προσφερεις σε μια γυναικα που χρονια ολοκληρω με τα γραπτα της γινεται φαρος για τα γυναικα πραγματα κι η Αλικη Ξεων-Βεναρδου σεμνη και διαστακτικη ειπε ευχαριστω και με τρεμουλιαστη φωνη δεν ζητησε τιποτε αλλο απο το να μπορεσουμε εμεις να φερωμε πισω οποιες γυναικες χωθηκαν μεσα στα μονοπατια της καθημερινοτητας της απογοητευσης της πικριας και μιας καταλυτερης και ειναι και αυτο ενα απο οσα οι γυναικες θα βαλουνε το μαχαιρι βαθεια στο σφυρι για να πεταχουν εξω το πυον που χει μαζεμενο κι ας καταβρεξει οποιον θελει!

θυμαια φιλεναδες μου οταν γιορτασαμε τα τρια χρονια του παιδιου μου το 1986, του εφεραν πολλα πολλα δωρα οι φιλες, οι συγγενεις, τα παιδια, του εφερε λοιπον και η Μυρτια ενα βιβλιο που μολις ειχε κυκλοφορησει απο τη Συγχρονη Εποχη και ητανε "το ασπρο μπαλονακι" αχ! φιλεναδες μου και που δεν πηγαν με το παιδακι μου μεσα απο τις σελιδες του μ' αυτο το ασπρο μπαλονακι καθε βραδυ που το διαβαζαμε, τι ανεβαιναμε στον ηλιο, τι πηγαιναμε και χανομασταν μεσα στα λιβαδια, τι συναντουσαμε βατραχια και πεταλουμε καλη δουλεια και παρακαλεσα τις φιλεναδες που ητανε εκει μεσα να διαφυλαξουμε εμεις οι ιδιες τις κατακτησεις μας, να μην αφησουμε να μας παρουν πισω οτι εδω και τοσα χρονια παλαιψαμε και κερδισαμε και τους ειπα ακομα οτι εγω εκει μεσα ακουγα τον ηχο απο τις μυλοπιτες να χτυπανε και τους ειπα οτι εμιαστε εμεις που κινουμε το μυλο εμιαστε εμεις συνεφα, τι καναμε τρελλες βουτιες μεσα στα γαλαζια κυματα και τι αισιοδοξια απεινεσε αυτο το ασπρο μπαλονακι και το παιδακι μου κι εγω ηπηρεσα τοσα και τοσα απ' αυτες τις σελιδες και εμιαστε και μεις τοσο αισιοδοξα ατομα και πιστευαμε οτι ολα θα πανε καλα δεν μπορεί να γενει αλλιως, ολη η ομορφια του κοσμου ειναι στις μαναδες και στα παιδακια τους που μπορουν μ' ενα βιβλιο στα χερια να χαραξουν την πιο σωστη πορεια στον κοσμο για ολον τον κοσμο, για ολα τα παιδια της γης, για ολες τις γυναικες που μονο ειρηνη και ευτυχια θελουν για τα παιδια τους!

και το Συνεδριο εφρες ακαταπαυστα και η μια γυναικα μετα την αλλη κατεθετε τη δικα της μαρτυρια, κατεθετε τα δικα της γραπτα και γραφομενα και σηκωθηκε η μεταναστρια απο την Αυστραλια και ειπε οτι απο τοτε που εφυγε κυνηγημενη απο τη μαυρη χουντα και ζητησε καταφυγιο σ' ενα τοσο μακρινο τοπο δεν εχει πια πατριδα ειπε οτι εχει μονο εμας τις γυναικες αδερφες και μαζί μας θα παλαψει, μαζί μας θα συνηχισει την παλη της εναντια σ' οτι μπορεί ν' αφαιρεσει τα παι-

δια απο τον τοπο τους, τις νεες γυναικες απο τα χωρια τους και μετα σηκωθηκε και η μεταναστρια απο τις Βρυξελλες και με τα ηπρε το λογο η εκπροσωπος των ανυπαντρων μητερων η ητανε να πονας στον ακουο σι ναι ο κοσμος, η δικαιοσυνη, η εργοδοσια μπορεί να ξεχωριζει τις μαναδες με βαση τη βερα ή το στεφανοχαρτι και καποια στιγμη η γυναικα απο τη Σαμο, μας διαβασε τη μαρτυρια μιας γυναικας βιασμενης και εξευτελισμενης στον τοπο τους, μιας γυναικας που στο προσωπο αυτων που εκδικαζαν τη υποθεση ειδε αλλους δεκα διαστους χειροτερους απο τον πρωτο κι οταν αυτοι οι κυριοι βγαλαν την αποφαση οτι οχι δεν ητανε βιασμος η νεα γυναικα βγηκε εδω πηγε στην παρακατω γωνια και ξερασε κι εβγαλε χολη απ' τα σπλαχνα της και ειπε οχι δεν υπαρχε δικιο μεσα σ' αυτο το μεγαλο κτιριο ποχει τη ζυγαρια της Θεμιδας απ' οδω ρεσουμε εμεις να φερωμε πισω οποιες γυναικες χωθηκαν μεσα στα μονοπατια της καθημερινοτητας της απογοητευσης της πικριας και μιας καταλυτερης και ειναι και αυτο ενα απο οσα οι γυναικες θα βαλουνε το μαχαιρι βαθεια στο σφυρι για να πεταχουν εξω το πυον που χει μαζεμενο κι ας καταβρεξει οποιον θελει!

ποσα να πει κανεις ακομα φιλεναδες μου α! να μιλησα κι εγω και ειπα οτι εμεις εδω στα Γιαννινα προσπαθουμε κι εχουμε καταφερει νομιζουμε να κανουμε καλη δουλεια και παρακαλεσα τις φιλεναδες που ητανε εκει μεσα να διαφυλαξουμε εμεις οι ιδιες τις κατακτησεις μας, να μην αφησουμε να μας παρουν πισω οτι εδω και τοσα χρονια παλαιψαμε και κερδισαμε και τους ειπα οτι εμιαστε εμεις που κινουμε το μυλο εμιαστε εμεις συνεφα, τι καναμε τρελλες βουτιες μεσα στα γαλαζια κυματα και τι αισιοδοξια απεινεσε αυτο το ασπρο μπαλονακι και το παιδακι μου κι εγω ηπηρεσα τοσα και τοσα απ' αυτες τις σελιδες και εμιαστε και μεις τοσο αισιοδοξα ατομα και πιστευαμε οτι ολα θα πανε καλα δεν μπορεί να γενει αλλιως, ολη η ομορφια του κοσμου ειναι στις μαναδες και στα παιδακια τους που μπορουν μ' ενα βιβλιο στα χερια να χαραξουν την πιο σωστη πορεια στον κοσμο για ολον τον κοσμο, για ολα τα παιδια της γης, για ολες τις γυναικες που μονο ειρηνη και ευτυχια θελουν για τα παιδια τους!

και το Συνεδριο εφρες ακαταπαυστα και η μια γυναικα μετα την αλλη κατεθετε τη δικα της μαρτυρια, κατεθετε τα δικα της γραπτα και γραφομενα και σηκωθηκε η μεταναστρια απο την Αυστραλια και ειπε οτι απο τοτε που εφυγε κυνηγημενη απο τη μαυρη χουντα και ζητησε καταφυγιο σ' ενα τοσο μακρινο τοπο δεν εχει πια πατριδα ειπε οτι εχει μονο εμας τις γυναικες αδερφες και μαζί μας θα παλαψει, μαζί μας θα συνηχισει την παλη της εναντια σ' οτι μπορεί ν' αφαιρεσει τα παι-

απο

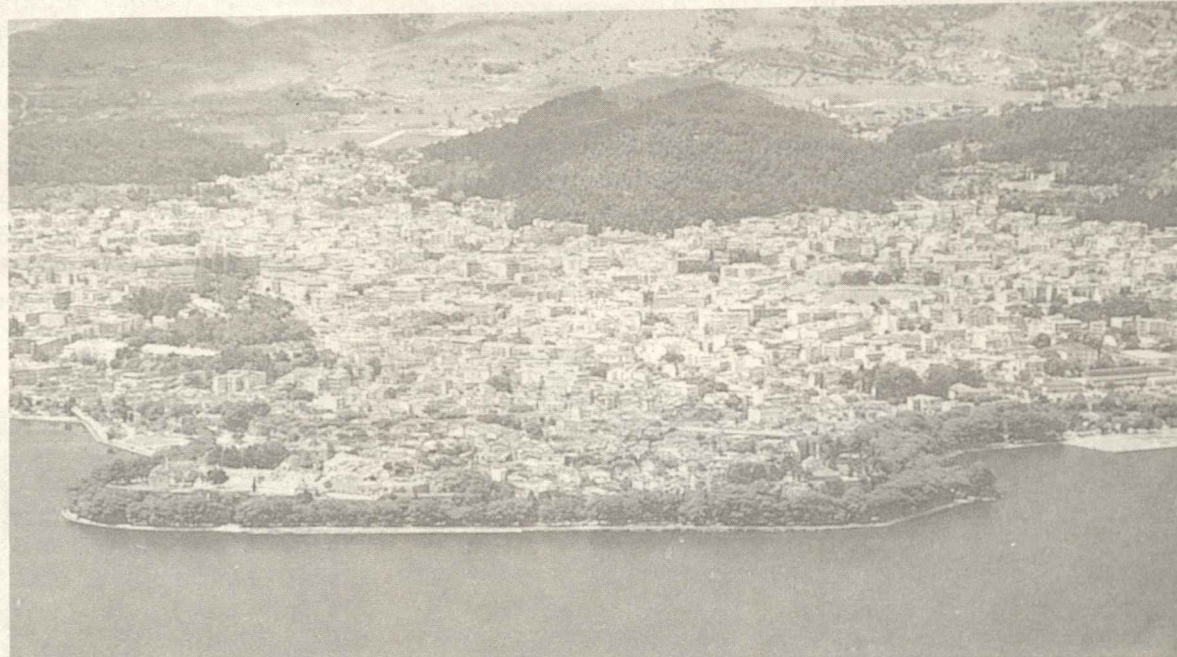
τη Μαρουσκα τη Χατζηγιαννη

ΓΙΑΝΝΙΝΑ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟ

Μεγάλη συζήτηση γίνεται αυτό τον καιρό στα Γιάννινα για το κυκλοφοριακό με αφορμή την παρουσίαση των πρώτων στοιχείων της μελέτης που συντάσσεται. Η συζήτηση έχει σίγουρα ενδιαφέρον πρώτα και κύρια γιατί το ίδιο πρόβλημα είναι καυτό και σπουδαίο. Και δεύτερο γιατί φαίνεται πως γίνεται προσπάθεια να αντιμετωπιστεί με επιστημονικό τρόπο. Λέω φαίνεται, γιατί διαισθάνομαι ότι γύρω απ' όλη αυτή τη διαδικασία της κυκλοφοριακής με-

λέτης, έχει στηθεί ένα σκηνικό εύκολου εντυπωσιασμού, και γιατί όχι, δημιουργίας «προφίλ» ορισμένων κυρίως ηγετών της τοπικής κοινωνίας μας.

Συμμετέχοντας με κάτι περισσότερο από τη συμπλήρωση του «σχολικού» φυλλαδίου και ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση-πρόκληση για την καθοριστική γνώμη του «πολίτη» θα ήθελα να θέσω ορισμένα πρώτα ερωτήματα κύρια προς τη Δημοτική Αρχή των Ιωαννίνων.

Υπάρχει σχεδιασμός για τη διάνοξη των μεγάλων δρόμων του δακτυλίου που προβλέπει το γενικό πολεοδομικό σχέδιο;

Το ερώτημα είναι κρίσιμο γιατί άλλες θα είναι οι κυκλοφοριακές λύσεις στην περίπτωση που διανοιγούν αυτοί οι δρόμοι και άλλες στην περίπτωση που η κατασκευή τους παραμεινεί στον επόμενο αιώνα. Η απάντηση που χρειάζεται αυτό το ερώτημα πρέπει να είναι συγκεκριμένη και να περιλαμβάνει επί μέρους απαντήσεις για τις αναγκαίες μελέτες, τη χρηματοδότηση, την κατασκευή και το χρονοδιάγραμμα όλων αυτών.

Για να γίνω πιο συγκεκριμένος σημειώνω:

ΔΡΟΜΟΣ ΚΕΝΑΝ ΜΕΣΑΡΕ:

Σύμφωνα με το σχέδιο ο δρόμος αυτός θα συνδέσει την Βογιάνου με το τέρμα Δωδώνης και θα είναι καθοριστικός για την περιφερειακή κίνηση των οχημάτων.

Ερώτημα: Ολοκληρώθηκαν οι πράξεις εφαρμογής στην περιοχή, υπάρχει σκέψη για διεκδίκηση παραχώρησης του τμήματος τουλάχιστον του στρατοπέδου του Ακραιού που χρειάζεται για τη διάνοξη αυτού του δρόμου, υπάρχει σύνταξη μελέτης, υπάρχει σκέψη για ένταξη του έργου σε ευρωπαϊκό χρηματοδοτικό πρόγραμμα, υπάρχει τέλος πάντων ένας χρονοδιάγραμμα σχεδιασμός;

— Χρειάζονται πράξεις εφαρμογής στο τμήμα που είναι μέσα στην πόλη;
— Αν ναι, έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες;
— Χρειάζονται απαλλοτριώσεις;

— Χρειάζονται επί πλέον μελέτες;

— Υπάρχει χρηματοδοτικό πρόγραμμα;

— Υπάρχει χρονοδιάγραμμα για την κατασκευή του έργου;

ΜΙΚΡΟΣ ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ ΑΠΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΜΗΤΡΟΚΩΣΤΑ ΠΡΟΣ ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΙΑ:

Η κατασκευή αυτού του δρόμου που ξεκινάει από το πρατήριο του Μητροκόστα στην έξοδο

της πόλης, περνάει από το χώρο της Λαχαναγοράς και φτάνει ως τα Καρδαμίτσια. Είναι ακριώς αναγκαία για την αποσυμφόρηση των δρόμων Σπύρου Λάμπρου, Μεγάλου Αλεξάνδρου κ.λ.π. Είναι επίσης αναγκαία για τη λειτουργία της Λαχαναγοράς. Το έργο εκτελείται από περιφερειακές υπηρεσίες, ωστόσο όμως τα ερωτήματα είναι προς όλους:

— Χρειάζονται πράξεις εφαρμογής στο τμήμα που είναι μέσα στην πόλη;

— Αν ναι, έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες;

— Χρειάζονται απαλλοτριώσεις;

— Χρειάζονται επί πλέον μελέτες;

— Υπάρχει χρηματοδοτικό πρόγραμμα;

— Υπάρχει χρονοδιάγραμμα για την κατασκευή του έργου;

ΔΡΟΜΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ ΠΡΟΣ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΚΟΠΑΝΩΝ:

Ο δρόμος αυτός που θα δισχέυει περιφερειακά την κυκλοφορία και θα συνδέει τους αδελφούς Ιωαννίνων - Ηγουμενίτσας και Ιωαννίνων - Κόνιτσας και Ιωαννίνων - Μετσόβου έχει τεράστια κυκλοφοριακή σημασία.

Τι σχεδιασμός υπάρχει γι' αυτόν (μελέτες, χρηματοδότηση κ.λ.π.);

ΝΕΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ—ΚΑΤΣΙΚΑΣ—ΚΟΥΤΣΕΛΙΟΥ κλπ.:

Ο δρόμος αυτός στο σχέδιο ξεκινάει από τη Βογιάνου και σχεδιάζεται παράλληλα προς το δρόμο που συνδέει σήμερα τα Γιάννινα με την Ανατολή, έξω από τις κατοικημένες ζώνες. Τη σημασία αυτού του δρόμου δεν

χρειάζεται κανείς να την εξηγήσει.

Ωστόσο όμως και παρά το γεγονός ότι έχουν γίνει ή γίνονται οι πράξεις εφαρμογής σ' όλη την έκταση (Γιάννινα, Ανατολή, Κατοικία) δεν φαίνεται να είναι στη σκέψη κανενός η ένταξη σε κάποιο χρηματοδοτικό πρόγραμμα και ο προγραμματισμός του έργου.

Σκοπεύει ο Δήμος και η Νομαρχία να ασχοληθούν μ' αυτόν τον δρόμο;

ΑΛΛΟΙ ΔΡΟΜΟΙ:

Σημαντικοί για την κυκλοφορία της πόλης είναι και οι δρόμοι που θα συνδέουν τον κόμβο της Ανατολής στην Εθνική οδό Ιωαννίνων - Άρτας με το Νοσοκομείο και με τον δρόμο προς Κατσικά. Και γι' αυτούς τους δρόμους θέτουμε το ερώτημα πού βρίσκεται ο σχεδιασμός τους;

ΔΟΥΜΑ ΚΑΤΣΕΝΗ ΛΑΜΠΡΙΝΗ

ιατρός νευρολόγος
εργαστήριο ηλεκτροεγκεφαλογραφίας
ηλεκτρονευρομυογραφίας
Πυρσινέλλα 18 τηλ. 35414
Δέχεται καθημερινά με ραντεβού
πλήν απογεύματος Τετάρτης

ΝΤΑΪΑΝ ΓΚΩ - ΜΠΑΜΠΑΣΙΚΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ιατρ. Χαριλάου Τρικοπής 6
Τηλέφωνο Ιατρ. 21519, Οικίας 72193
Ώρες Ιατρείου: Δευτέρα έως Παρασκευή 9-13.00 - 18.00-20.00

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΠΟΥΛΟΣ

χειρουργός οδοντίατρος
ιατρ. Αραβαντινού 18
τηλ. 31365 - 81373
Δέχεται καθημερινά 9-1 χωρίς ραντεβού
και 5-9 με ραντεβού

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΤΣΙΡΚΑ

παιδίατρος
ιατρ. χαρ. Τρικοπής 3
τηλ. 38716 - 78434
Δέχεται καθημερινά

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ

Στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης η διεθνής κοινότητα κλήθηκε να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της φτώχειας.

Οι αρθροί λένε: Ένας στους πέντε από τα 5,6 δισ. κατοίκους της Γης ζει σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας. Περίπου 500 εκατ. άνθρωποι πηγαίνουν να κοιμηθούν νηστικοί. Οι γυναίκες υποφέρουν δυσανάλογα, αφού αποτελούν το 70% των απόλυτα πτωχών. Στην Ασία ο αριθμός των πτωχών γυναικών που ζουν σε αγροτικές περιοχές είναι μεγαλύτερος από τον συνολικό πληθυσμό της Δυτικής Ευρώπης. Περίπου 100 εκατομ. γυναίκες λείπουν από τον πληθυσμό της λόγω υποχρεωτικών εργασιών όταν τα έμβρυα είναι κρυμμένα στις χώρες της Νομαρχίας, Περιφέρειας, Κυβερνήσεως ή μπουν σε μαζολογισμένες χρονού σχεδιασμού. Θα με στη γοήτευαν απαντήσεις εύλογοι που θα υποσχόταν σε μια τετραετία ολοκλήρωση τόσο σπουδαίων έργων. Θα με ικανοποιούσε όμως απαντήσεις που θα υποσχόταν σε μια τετραετία ολοκλήρωση τόσο σπουδαίων έργων. Θα με ικανοποιούσε όμως απαντήσεις που θα υποσχόταν σε μια τετραετία ολοκλήρωση τόσο σπουδαίων έργων.

Ένα στα 10 άτομα στις 24 αγόμες διοικητικές χώρες είναι χωρίς δουλειά. Το 20% των κατοίκων των χωρών του πτωχότερου κόσμου ζουν σε συνθήκες φτώχειας. Το 83% των εισοδημάτων σε παγκόσμια κλίμακα, ενώ το 20% των πτωχών, είναι οι 1,5.

Τι έγινε λοιπόν στην Κοπεγχάγη;

Ο Σύνοδος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας οργάνωσε πρόσφατη εκδήλωση όπου από την επιμέλεια που έκαναν οι Αλίκη Μαραγκοπούλου, Ιωάννα Μαραγκο και Καίτη Παπαρή-Νεστοπούλου που συμμετείχαν στη διάσκεψη προκύπτει στην Κοπεγχάγη είχαμε μάλλον αποδοχή.

Στα θετικά της Διάσκεψης είναι η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

πώς στα μικρά και τα μεγάλα κράτη η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο της μιας με την άλλη αναγκαιότητα της φτώχειας, την ανεργία, και

♦ Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ένωσης Ίσων Ευκαιριών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις απρόσμενες και χαοτικές μεταβολές της Δύσης, οι γυναίκες επιλέγουν να ζουν μόνες, ενώ οι άντρες αναζητούν διάφορες μορφές συμβίωσης και δέχονται να μένουν με γονείς ή αδελφία.

Οι περισσότερες γυναίκες που ζουν μόνες, δίνουν έμφαση στη σταδιοδρομία τους και την απόκτηση πτυχίων ή όχι στη δημιουργία οικογενειακής ζωής. Σημάδι των καιρών ή επιταγές που τίθενται από τον σύγχρονο τρόπο ζωής;

♦ «Γιατί το παιδί μου να μην πάει στον πόλεμο αφού εκεί είναι πιο ασφαλές». Όσο παρανοϊκό κι αν ακούγεται, είναι αίτημα πολλών γυναικών του Σαράγεβο, αφού το 95% των νεκρών της Γιουγκοσλαβικής τραγωδίας είναι άμαχοι και το 5% στρατιώτες!!

♦ Για τις γυναίκες της Ανατολικής Ευρώπης, η μοίρα μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού δεν είναι κοινή. Στο Ναδρί έφτασε το 1994 η γονιμότητα στις ανατολικοευρωπαϊκές χώρες. Η μείωση των γεννήσεων αποδίδεται κυρίως στη φτώχεια και την οικονομική ανασφάλεια των γονέων που δεν θέλουν να αποκτήσουν παιδιά όταν οι ίδιοι δυσκολεύονται να επιβιώσουν.

♦ Ένα από τα παραδοσιακά οχυρά των Άγγλων ευγενών, όπως η Λέσχη του Πανεπιστημίου Οξφόρδης και Καίμπριτζ, αρχίζει να πέφτει. Αποφάσισαν να δέχονται...και γυναίκες σαν μέλη.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ Ξεσηκώθηκαν οι Νορβηγίδες για μια δικαστική απόφαση που αθωώνει 26χρονο που είχε παραδεχθεί ότι έδερνε τακτικά τη φίλη του, με το σκεπτικό ότι «η γυναίκα τα ήθελε». Κατά τις γυναίκες οργανώσεις, η απόφαση αυτή, αποτελεί ένα γιγαντιαίο πιασμάρι για τη Νορβηγία, η οποία καυχάται για σεξουαλική ισότητα.

♦ «Το δικό της γυναίκα είναι ο καταλύτης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων», τόνισε η πρόεδρος του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας, Λυδία Τρύφωνα, στις 8 Μάρτη. «Παραβιάσεις των δικαιωμάτων των γυναικών, γίνονται σ' όλα τα μήκη και πλάτη της γης, για τον μοναδικό λόγο ότι είναι γυναίκες».

Το 1990 στο Ιράκ θεσπίστηκε νόμος που έδινε το δικαίωμα στους άντρες, να ευνεργούν ως δικαστές και εκτελεστές και να σκοτώνουν γυναίκες - συγγενείς για λόγους τιμής.

Στη Σαουδική Αραβία οι γυναίκες δεν έχουν δικαίωμα να οδηγούν αυτοκίνητο.

Στην Ισπανία η αμοιβή των εργατιών είναι η μισή από των ανδρών.

Χρειάζονται κι άλλα παραδείγματα;

♦ Μια από τις συνέπειες της γυναικείας χειραφέτησης, είναι και η κατάρριψη της σύνταξης στις χήρες.

Σε πολλές χώρες της Αμερικής και της Ευρώπης, αντικαταστάθηκε με ένα είδος κοινωνικής παροχής, μόνο σε εκείνες τις γυναίκες που δεν έχουν δουλέψει ποτέ στη ζωή τους και είναι γα για να αρχίσουν να το κάνουν.

Να περιμένουμε κάτι ανάλογο και στην Ελλάδα;

♦ Για πρώτη φορά στη 43χρονη ιστορία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, γυναίκες δικαστίνες στο πρωτοβάθμιο τμήμα του. Πρόκειται (φυσικά), για μια Φινλανδέζα, την Βίρσι Τίλι, και μια Σουηδέζα, την Περνίλα Λιντ.

♦ Στις Βρυξέλλες έγινε στις 7 Μάρτη συνέδριο για την προώθηση των γυναικών στην κατάρτιση και εκπαίδευση.

Οίκος Κοφικών Nicolas

ο πρώτος οίκος
νυφικών
στα ΓΙΑΝΝΙΝΑ

νυφικά - βαπτιστικά
λαμπάδες - μπιρπονιέρες

Κεντρική πλατεία
& Γούναρη 2
(2ος όροφος)
τηλ. κατάτος 77.977
οικίας 43.493

ΤΣΑΝΤΕΣ
ΕΙΛΗ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

ΤΖΟΥΚΑΣ

Α. ΒΥΡΩΝΟΣ 12
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

φεμινιστικά

♦ Την θυμόμαστε πάντα μέσα σ' ένα σύννεφο μυρωδιάς από κανέλλα, μοσχοκάρυδο, ψημένο κυδώνι και αμύγδαλο, σκυμμένη πάνω από γυαλιστερές κατσαρόλες και τηγάνια σ' ένα φόντο απλό από γλυκά του κοταλιού και κεντητά κουρτινάκια.

Μού 'λεγε πως όλα αυτά ήταν η καταστροφή της και η λύτρωσή της.

Την είχαμε αγαπήσει σα γλυκειά εικόνα, αμίλητη και στοργική που δεν θα θέλαμε να είμαστε.

Φαινόταν τραηγμένη από τη ζωή, χωμένη στο κόσμο της.

Μια μέρα χάθηκε. Στο σπίτι θρήκαμε μια κατσαρόλα με αχνιστή σούπα που μοσχοβολούσε όλα όσα είχαμε ποτέ γευτεί. Πίσω από τις μαρμελάδες θρήκαμε χιλιοδιπλωμένα χαρτάκια με στίχους, κάτω απ' το κρεβάτι της αποθήκης μια κιθάρα. Βρήκαμε φωτογραφίες από πορείες διαμαρτυρίας και άγνωστους άνδρες.

Όταν κλείσαμε το σπίτι η μυρωδιά της σούπας έμεινε πίσω μας.

ΚΑΛΛΗ ΣΤΑΥΡΟΥ

Οι «Γυναικείες Σελίδες» μας, έκλεισαν ένα χρόνο ζωή κι είμαστε περήφανες γι' αυτό. Δεν καλύψαμε μόνο προσωπικές ανάγκες έκφρασης και διαμαρτυρίας, αλλά και παρόμοιες πολλών άλλων γυναικών. Ο μέσος όρος της ηλικίας μας είναι 40 χρόνια, κι η εμπειρία μας συσσωρευμένη από επαναστατημένες γενιές και καιρούς μεγαλύτερης και φανερότερης καταπίεσης των γυναικών.

Στη Γαλλία, παρόμοια προσπάθεια με πολύ κέφι αλλά κι επαναστατικότητα, κάνει ομάδα νέων γυναικών 20-25 χρόνων, εκδίδοντας φεμινιστικό περιοδικό με τον τίτλο «MARIE PAS CLAIRE» (Μαρία όχι φωτεινή) σε αντίθεση, σε τίτλο και περιεχόμενο, με το πασίγνωστο περιοδικό MARIE CLAIRE (Μαρία - Φωτεινή).

Σκοπό έχουν την παρουσίαση, με κριτικό φεμινιστικό βλέμμα, μιας άλλης εικόνας της Γυναίκας, της καθημερινής, της σύγχρονης με τα νέα, λιγότερο κραυγαλέα προβλήματα, και τις νέες μορφές καταπίεσης. Δεν φοβούνται τις λέξεις: φεμινίστριες - φεμινισμός, διότι τα χαρακτηριστικά που συνηθίστηκε να δίνουν αυτές οι λέξεις στις γυναίκες, είναι απόρροια του φόβου των ανδρών, που αισθάνονται να γλιστράει το έδαφος κάτω από τα πόδια τους όταν αναγνωρίζονται τα πλήρη δικαιώματα των γυναικών.

Τούτες οι νέες κοπέλες, έχουν προχωρήσει και πάρα πέρα. Έχουν επίσης, φτιάξει ραδιοφωνικό σταθμό, καθώς και μουσικό συγκρότημα, καταφέροντας έτσι να επικοινωνήσουν με περισσότερες και νεώτερες γυναίκες.

♦ Η πρώτη γυναίκα —φοιτήτρια της Φιλοσοφικής Σχολής— στα τέλη του 19ου αιώνα, ήταν η Ιωάννα Στεφανόπουλη.

Το γεγονός χαρακτηρίστηκε σαν θρίαμβος από την «Εφημερίδα των κυριών», και βρήκε σαν υπερασπιστή τον Κωστή Παλαμά.

Από το 1890 - 1915, η αύξηση του αριθμού των γυναικών στα Α.Ε.Ι. είναι της τάξης του 2.200%(!), σύμφωνα με στοιχεία της ερευνήτριας κ. Ζώγου Καραστεργίου.

«Ο Σύλλογός μας είναι υπέρ της ισότιμης συμμετοχής γυναικών και ανδρών στην εξωσπιτική και εσωσπιτική εργασία. Ωστόσο, ρωτήστε τον ταξιδιζή σας, τον τεχνικό, τον οικοδόμο, τον ναυτικό, όταν ταξιδεύετε, τι δουλειά κάνει η γυναίκα του και θα σας πει: «κάθεται στο σπίτι για τα παιδιά, εγώ πώς μπορώ να τα φροντίσω με το ωράριό μου ή μετά από τόση κούραση».

Γι' αυτή τη νοικοκυρά που «κάθεται», θα ήθελα τουλάχιστον μία απάντηση: Τι έγινε η υπογραφή του κ. πρωθυπουργού, στο άρθρο 120 των στρατηγικών των Ηνωμένων Εθνών, για την καταμέτρηση της αφανούς εργασίας των νοικοκυρών;»

(Από ομιλία της Γαλάτειας Σακκά προέδρου του Συλλόγου Ελληνίδας Νοικοκυράς).

♦ Με πρωτοβουλία του Δήμου Αθηναίων, η ημέρα της γυναίκας θα γιορτάζεται μπροστά στην προτομή της Καλλιρρόης Παρέν, που βρίσκεται στο Α' Νεκροταφείο της Αθήνας.

Η Καλλιρρόη Παρέν, σε μια εποχή που η Ελλάδα ήταν ακόμη γεμάτη πληγές και φτώχεια, και που θεωρούνταν ύβρις έστω και ψίθυροι για τη μόρφωση και την εργασία της γυναίκας, στις 8 Μάρτη εξέδωσε το πρώτο φύλλο της «Εφημερίδας των κυριών», που συνέχισε να εκδίδεται κάθε βδομάδα για 31 χρόνια. Μέσα απ' τις σελίδες της πάλεψε για να μάθει η γυναίκα να κερδίζει μόνη το ψωμί της, για την γυναικεία ψήφο, για ν' ανοίξει το Πανεπιστήμιο της πύλες του στις γυναίκες και για πολλά άλλα.

♦ Με τα βραβεία Νόμπελ, οι γυναίκες δεν είχαν καλές σχέσεις. Όμως, τα δύο τελευταία χρόνια κάτοχοι των βραβείων Νόμπελ λογοτεχνίας, είναι η Ναντίν Γκόρντιμερ από τη Νότιο Αφρική και η Τόνι Μορισόν, Αφροαμερικανίδα.

Στον επιστημονικό χώρο τα πράγματα είναι πιο άσχημα. Τώρα τελευταία όμως, προτάθηκε για το Νόμπελ Βιολογίας μια Ελληνίδα, η Αγνή Βλαβιανού - Αρβανίτη, για την έρευνά της στη βιοπολιτική. Να δούμε!...

♦ Στην έκθεση για τα δικαιώματα των γυναικών που παρουσίασε η πρόεδρος της Ισλανδίας, Φινμπογκάνταντιρ, περιλαμβάνονται θλιβερά στοιχεία για την εκπροσώπηση των γυναικών στα Κοινοβούλια 54 ευρωπαϊκών και βορειοαμερικανικών χωρών και στον συνδικαλισμό. Το 1994 το ποσοστό μειώθηκε από το 14% στο 11%. Και σ' ό,τι αφορά τον συνδικαλισμό οι γυναίκες κατέχουν μόνο το 25%.

σ' αυτό το
τεύχος

♦ Τα πρώτα μας γεννηθλικά.

Ενας χρόνος πέρασε.

σελ. 2

♦ Κέντρα κακοποιημένων γυναικών.

σελ. 3

♦ Γυναίκες στη καρδιά των συνδικάτων

σελ. 12-13

♦ Η προίκα στα Σκιαθίτικα διηγήματα του Αλ. Παπαδιαμάντη

σελ. 9

♦ Διεθνής Αμνηστία: Παγκόσμια Καμπάνια για τα δικαιώματα των γυναικών.

σελ. 10

♦ Ευρωπαϊκή Κοινότητα: Σύμμαχος; Αντίπαλος; ή κάτι άλλο;

σελ. 6-7

♦ Το Συνέδριο

σελ. 19

♦ «Η Αλβανίδα»

σελ. 5

♦ Αρτεμης Μανέκα: Δεν μπορώ να πω ότι έκανα όλα εκείνα που ήθελα.

σελ. 17

♦ Διάσκεψη του Πεκίνου. Η ελπίδα στο παγκόσμιο γυναικείο κίνημα.

σελ. 15

♦ Γιάννινα και κυκλοφοριακό

σελ. 22

♦ Το θρογγικό άσθμα στη παιδική ηλικία.

σελ. 14

♦ Γυναίκες στο Μοντούρι Εύβοιας.

σελ. 11

♦ Φεμινιστικά

σελ. 24

♦ Διάσκεψη Κοπεγχάγης

σελ. 23